

Redactie
en Administratie:
Keizersgracht 234
TELEFOON 43304

Hoofdredacteur:
Arthur Tervooren

ABONNEMENTSPRIJS:
Per week 12½ ct.; Per kwartaal
f 1.62½ bij vooruitbetaling (p. post
ook voor Nederl. Indië f 1.75).
Voor het overige buitenland:
porto extra. Losse nummers 15 ct.
VOOR ADVERTENTIËN
wende men zich tot „Werkkracht”,
instituut voor commerciële propa-
ganda, Nassaulaan 49, Tel. 14040
Haarlem, of tot de administratie
van dit blad.

DE STAD

AMSTERDAM

WAARIN NOORD-HOLLAND IN WOORD
OPGENOMEN EN BEELD

Vierkleur

HET MODERNE
NEDERLANDSCHE
RIJWIEL

OVERAL VERKRIJGBAAR

Onze Hollandsche kanalen hebben altijd op den vreemdeling groote bekoring uitgeoefend. En geen wonder! Is er iets mooiers dan onze wateren met de wijde vergezichten over de weilanden of de aardige boerenhofsteden langs de oevers? En als dan juist, zooals op onze in het Noord-Hollandsche Kanaal bij Koedijk genomen foto, eenige van de forsche en toch zoo sierlijke echt Hollandsche schepen voorbijvaren, en een warm zonnetje het water doet tintelen, moet de bekoring van het schoone wel over ons komen.

IMPORTEUR: J. C. POWELS
KENNEMER AUTO-GARAGE ALKMAAR

Zieken zijn dankbaar!

Elke weldaad waardeeren ze dubbel. "4711" verkwikt de door koorts en pijn afgematten, sterkt de herstellenden. "4711" houdt de lucht van de ziekenkamer aangenaam frisch, desinfecteert.

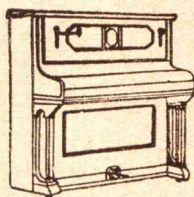

Wacht U voor namaak. Echtheid en kwaliteit der "4711" (Blauw-Goud-Etiket) wordt alleen gewaarborgd als de rugzijde der flesch voorzien is van nevenstaand Blauw-Goud Contrôle-Etiket.

4711 Eau de Cologne

"4711" Eau de Cologne-Zeep "4711" Mat-Crème en Cold Cream

Buitengewone Aanbieding

van nieuwe en bespeelde Piano's, Vleugels, Auto-Piano's, Orgels en Kunstspelorgels,

1ste klas merken, waaronder: Bechstein, Steinway, Grottrian Steinweg, Ibach, Blüthner, Thürmer, Maud, Nagel, Pfaff, Matz, Voigt enz. - Pianola, Ducanola, Auto-Kastner, enz. - Mannborg, Hofberg, Liebig, Kröger, Stock, Jubal, Cäcilie, Kuper, Hörügel enz.

Vraagt nog heden Catalogus No. 65 en prijslijst. Vergelijkt onze prijzen, alvorens elders te kopen. Het beteekent voor U een belangrijke besparing op uw uitgave. Wij leveren franco met 10 jaar garantie op zeer gemakkelijke huurkoopvoorwaarden, b.v. f 5.- en f 10.- per maand.

N.V. HEES & Co., Piano- en Orgelfabr., Delft

't Goedkoopste adres voor het omlisten van platen, portretten, enz. is

E. VAN DAM
Warmoesstraat 171
(naast Krasnapolsky)

Draagt een moderne Bril!

Goud doublé met lichte of donkere rand en la glazen, in étui. f 4.50
Met bolle glazen . . . 5.50

Magazijn HYGIEA, Amstel 206, Amsterdam

WAAROM IETS ANDERS DAN DE PRIMA

Engelsche

DUNLOP

RIJWIELBAND

voor **f. 4.50**

J. G. H. DAMEN
Torenstr. 3 - Beverwijk

Salon voor scheren en haarsnijden
Speciaal adres voor Polka, Bobbed en Singled

Laat bloemen Uw tolk zijn

BLOEMENMAGAZIJN
P. J. VAN KESSEL
LAAT A 129, ALKMAAR
TEL. INT. 214

MEIJER's Vischhandel

Dagelijks aanvoer van verse Zeevisch

Specialiteit in:
gebakken Visch
Visch-en Garnalen-Croquetjes

Alles net en vers bereid

Beleefd aanbevelend.

Langestraat 50, Alkmaar
Telefoon 512

CLEWITS & VAN DER WAL

Luxe- en Transportrijwielen
Ook op termijn
Model Rijwielstalling
— Repareeren —

"Walton" Rijwielen (eigen fabriek.)
Agenten der Magneet en Juncker J. C. R. Rijwielen
Bosboom Toussaintstr. 43
AMSTERDAM

Eindelijk een **Scheerzeep**

die voldoende schuim geeft en waarvan de kwaliteit alles overtreft.

Wilt U zich aangenaam scheren, dan is het noodzakelijk, dat Uw scheerzeep snel, dik en overvloedig schuimt. Neem veel water, liefst warm.

Het schuim van Williams scheerzeep verzacht niet alleen den baard, doch maakt ook de huid soepel. Gebruikt na het scheren Aqua Velva.

Prijzen:
1/1 tube Shaving Cream . . . f 1.-
" Double Cap Shaving stick f 1.-
" Holder Top f 1.-
" reservesticks f 0.75
" flacon Aqua Velva . . . f 2.25

Williams

SHAVING CREAM

Gratis Monster
Kuypers & Co., Amsterdam, Afd. S
Gelieve mij te zenden monsters Williams Shaving Cream en Aqua Velva, waarvoor bijg. 20 ct. porti

CREDIETEN

met en zonder borg

beschikbaar voor personeel met een absoluut vaste betrekking. Geen kosten vooruit. - A. C. en A. K., SINGEL 381, AMSTERDAM. - Telefoon 32481
Kantooruren: 10-4, 6-8. Zaterdag 3-5

ZELF-BINDERS

Keus hebt U bij ons genoeg, uit een 600-tal dessins. Doch dat niet alléén, de dessins vormen tevens de keur van hetgeen fabrieken van naam produceerden.

TAILLEUR MODERNE
D. H. SWART
Overtoom 532
Telef. 25530
AMSTERDAM

Mijnhardt's tabletten

Hoofdpijn 60¢
Zenuw 75¢
Laxeer 60¢
Maag 75¢
Staal 90¢
Bij Apoth. en Drogisten.

NV MEUBELTRANSPORT
V/H **HULST**
ALEXANDERPLEIN 1
TEL. 13052, DEN HAAG
VERHUIZINGEN
OVER LAND EN ZEE
BEHANGERIJ
STOFFEERDERIJ
GARDE-MEUBLES

GIST IS LEVEN

Bloedarmoede?

Irving's Gistaminetabellen

Bij elke Apotheek of Drogist.

25.000 ongevraagde getuigschriften.

Wacht U voor namaak!

Vraagt uitsluitend „Irving's Gist-Tamine” in gele verpakking.

Prijs f 0.75, f 1.50, f 2.50 en f 6.—.

VOORSCHOTTEN

aan Ambtenaren en Beambten. Geen rente, noch kosten vooruit.

Coulante voorwaarden
CENTR. CREDIET-EN SPAARBANK te Amsterdam,
Keizersgracht 302-304

WONINGBUREAU „SCHEMA”

Kon. Wilhelminalaan 477

Verhuur
Verkoop
Assurantiën
Hypotheeken

Incasso's, Administraties

JAAP BAKKER's VULCANISEERINRICHTING

Alleen DUBBELE BUURT 12 — ALKMAAR — TELEFOON 780

BETLEM'S WILDHANDEL
N.Z. VOORBURG WAL 57-59. TEL. C. 1515.

Redactie
en Administratie:
Keizersgracht 234
TELEFOON 43304
Hoofredacteur:
Arthur Tervoorren

ABONNEMENTSPRIJS:
Per week 12½ ct.; Per kwartaal
f 1.62½ bij vooruitbetaling (p. post
ook voor Nederl. Indië f 1.75).
Voor het overige buitenland:
porto extra. Losse nummers 15 ct.
VOOR ADVERTENTIËN
wende men zich tot „Werfkracht”,
instituut voor commerciële propa-
ganda, Nassaulaan 49. Tel. 14040
Haarlem, of tot de administratie
van dit blad.

DE STAD

AMSTERDAM

**WAARIN NOORD-HOLLAND IN WOORD
OPGENOMEN EN BEELD**

Al onze abonné's zijn
**Gratis verzekerd
tegen ongelukken**

(uitkeeringen f 2000, f 600,
f 300, f 60, f 30), welke den
geabonneerden overkomen
in- en buiten de uitoefening
van hun beroep, vermeld
in onze polisvoorwaarden,
die op aanvraag worden
toegezonden

Aangifte van een ongeval
moet, op straffe van verlies van
alle rechten, geschieden bin-
nen 3 dagen na het ongeval

H. M. de Koningin en Prinses Juliana hebben, zooals men weet, door den korte-golf-zender van de Philips-fabrieken te Eindhoven Oost- en West-Indië toegesproken. Hierboven een foto van H. M. en haar dochter vóór de mikrofoon.

De Verdwijning van Philip Black

VRIJ NAAR HET ENGELSCH VAN FLORENCE WARDEN

DOOR JOS. P. H. HAMERS

VIERDE HOOFDSTUK.

GEHEIMEN.

Al deze dingen hinderden het jonge meisje, en toen zij daar zoo achterover zat op haar rustbank, met half gesloten oogleden naar de ruischende, in 't zonlicht fonkelende zee kijkend, klopte haar hart onstuimig.

Auckland's bezoeken waren zoo prettig; die korte, grappige verhalen, welke hij ten beste gaf als zij elkander op hun morgenrit ontmoetten, vroolijkten haar zoo op! En een vaag vermoeden be kroop haar, dat daaraan spoedig een einde zou komen en dat die heerlijke ritjes te paard, weldra tot het verledene zouden behooren, tenzij ze in 't vervolg meer als gelijken met elkaar konden omgaan en Philip, zoowel als zij, onbeschermd met hun familie-geschiedenis voor den dag konden komen.

Ja, het was vernederend — zoo mijmerde Margaretha voort — niets van het hoe, wat en waarom van zichzelf te weten; te vragen naar al die voorwerpen in huis die erfstukken schenen te zijn, en dan ten antwoord te moeten krijgen, dat zij afkomstig waren van een verren familietak! Familie! wat voor familie?

Margaretha brandde van verlangen om het te weten. Philip wist er meer van dan zij. Daar was ze zeker van. Philip, wiens zaken zoo geheimzinnig waren en die dikwijls zoo lang en op geregelde tijden afwezig was; die altijd zoo gesloten was over z'n dagelijksch doen en laten en die nooit nieuwtjes meebracht als hij op reis was geweest.

Verdiept in deze onaangename gedachten en gewaarwordingen, en daardoor in een ontevreden en prikkelbare stemming gebracht, werd zij eensklaps opgeschrikt door voetstappen achter zich. Zij keerde zich snel om en bevond zich in tegenwoordigheid van 'n goed gekleeden, bejaarden heer met gunstig uiterlijk, die beleefd z'n hoed afnam en met een vriendelijken glimlach een gesprek begon:

„Excuseer me als ik misschien onbescheiden ben, maar heb ik niet 't genoeg met mejuffrouw Black te spreken?”

„Ja,” antwoordde Margaretha, die vol belangstelling den vreemdeling opnam. Een gevoel van brandende nieuwsgierigheid doortintelde haar. Zij stond op en zag den vreemdeling vriendelijk aan. Daarop werd haar aandacht afgeleid door Poppie, die den nieuw aangekomene onder woedend gebelaf te lijf wilde en die slechts met moeite tot bedaren kon gebracht worden.

De heer kwam nog eenige schreden naar haar toe en reikte haar de hand.

„U kent me zeker niet,” zeide hij, toen Margaretha, onder den indruk der vriendelijke en aantrekkelijke manieren van den vreemdeling, hem een hand gegeven had; „ik ben een goede, oude vriend van uw vader en van uw geheele familie. Eigenlijk ben ik nog een verre bloedverwant van u. Heeft men u nooit gesproken over Sir Robert Kerslake?”

„Neen, nooit, voor zoover ik mij herinner,” antwoordde het jonge meisje. Haar nieuwsgierigheid was ten hoogste gespannen bij 't zoo onverwacht en bijna zeker vooruitzicht, eindelijk iets nieuws te hooren over haar zelf en haar familie; „maar o,” — ging zij voort — „ik ben zoo blij dat ik u hier getroffen heb. Ik zal u voorgaan naar huis. U wilt zeker mijn moeder spreken, is 't niet?”

„Dit genoeg heb ik reeds gehad,” zei Sir Robert, terwijl hij haar met een hoffelijken blik van bewondering aanzag; „ik zou nu gaarne met de dochter van uw moeder willen kennis maken.”

Margaretha lachte hartelijk.

„U hebt dat heel aardig gezegd, en u zult mij dubbel welkom zijn, als u me een en ander over m'n familie kunt vertellen. Ik weet er zoo bitter weinig van en ik zou er zoo graag veel van weten. Mijn moeder is zwak van gezondheid; misschien is u dit bekend, en veel spreken vermoeit haar. Maar ik voor mij houd nergens meer van, dan te hooren vertellen over de jeugd van vader, moeder en hun vrienden.”

Om de lippen van den vreemdeling speelde een eigenaardig lachje.

Plotseling klonk een kreet, blijkbaar uit den mond van een vrouw. Margaretha en de vreemdeling luisterden en keken naar alle kanten rond.

Terwijl Sir Robert Kerslake achter zich speurde toen hij de kreet hoorde, was Meg van de bank opgesprongen.

Beiden konden nog juist even een vrouwengezicht zien, dat snel in het struikgewas verdween, hetwelk zeer dicht was en op kleinen afstand van de bank welig in de hoogte groeide. Sir Robert en het meisje keken elkander aan; de uiteengeschoven struiken bewogen zich nog eenigen tijd heen en weer na de verdwijning van het vrouwengezicht.

Maar de vreemdeling, ofschoon verwonderd over deze stoornis, lachte vriendelijk.

„Wie was dat?” vroeg hij op luchtigen toon; „en wat kan de oorzaak zijn, dat zij zoo schreeuwde?”

Margaretha was meer met het geval verlegen dan hij.

„Het is een van onze dienstboden. Ik ben er bijna zeker van, dat het Maguire, de oudste werkmeid was; maar ik begrijp niet wat zij hier kwam doen.”

„Ik zal haar aan 't schrikken gemaakt hebben, denk ik,” zei sir Robert op vragenden toon.

Margaretha dacht even na.

„Misschien herkende zij u. U is een oude vriend van de familie; dat zei u toch, niet waar? Ze zal u vroeger wel eens gezien hebben. Natuurlijk was het zeer ongepast van haar, u na te loopen, te meer daar zij reeds meerdere jaren bij ons in dienst is. Maar er komen hier zoo weinig bezoekers, dat ik veronderstel, dat zij aan haar nieuwsgierigheid geen weerstand heeft kunnen bieden.”

Sir Robert Kerslake was in gedachten verdiept, alsof hij z'n best deed, zich een of ander te herinneren.

„Maguire, Maguire!” herhaalde hij, „het is lang geleden dat ik in relatie stond met uw familie, maar mijn geheugen is zeer goed en ik herinner me niet, dien naam ooit gehoord se hebben. Is die vrouw al lang bij u in dienst?”

„Zes of zeven jaar.”

„O, dan kan ze mij van vroeger niet herkend hebben. Mijn relatie met de familie dateert van voor twintig jaar. Ik heb uw moeder niet meer gezien na den dood van uw vader.”

Margaretha zag Sir Robert vol belangstelling aan.

No. 4

„Dan zult u mij wel 't een en ander over hem kunnen vertellen, mij inlichtingen kunnen geven omtrent m'n familie. Wat ben ik blij!”

Maar Sir Robert zag haar zoo vreemd aan, toen ze dit zei, dat het haar eensklaps te binnenschoot, hoe haar hevig verlangen om de lotgevallen van haar familie te vernemen, hem zonderling moest voorkomen; erger nog, dat zij daardoor, ongewild, een blaam op haar moeder wierp, wier stilzwijgendheid, zonder eenige verklaring harerzijds, hem veel te denken moest geven.

„Hoe zou u het vinden,” vroeg hij uiterst vriendelijk, „als ik die jonge vrouw achterna ging en haar eens vroeg, waarom zij zoo geschrokken was, toen zij me zag? Ik ben er zeker van, dat ze mij vroeger nooit gezien heeft. Haar nieuwsgierigheid komt me dan ook hoe langer hoe raadselachtiger voor en ongewoon in een dienstbode, die weet hoe zij zich te gedragen heeft.”

Margaretha maakte hem opmerkzaam op een kleinen doorgang in 't struikgewas en zei:

„Daar is een voetpad, waarlangs men in de bijkeuken kan komen. Langs dit pad moet zij hier gekomen en weer terug gegaan zijn. Als u vlug loopt, dan kunt u haar misschien inhalen, vóór ze weer thuis is.”

„Vriendelijk bedankt. U zult me wel willen excuseeren als ik ons onderhoud nu afbreek. Ik kom straks terug en zal u dan met 't meeste genoegen meedeelen wat u graag wilt weten. Maar de handelwijze van deze vrouw is werkelijk zoo vreemd, dat ik gaarne de oorzaak er van eens wil onderzoeken.”

Hij groette door zijn reispet af te nemen, boog en was in een oogwenk in de hem aangewezen richting verdwenen.

Ofschoon Sir Robert zeker bij de zestig was, als hij dien leeftijd niet reeds bereikt had, was hij nog buitengewoon lenig en vlug, en toen hij zich door het struikje heengewerkt had, rende hij over het voetpad als een jonge man van vijftientwintig jaar.

In het mooie park, waarin het landhuis Rock-Hall gelegen was, waren tal van voetpaden en aardige, kleine hoekjes en plekjes, waar men die niet gezocht zou hebben.

Mevrouw Göpner-Schadee van der Does, (die in dienst van ons blad haar arbeid verricht) is de eerste Nederlandsche vrouwelijke pers-fotograaf.

De weg, dien de bezoeker volgen moest, liep tusschen hooge kronkelende heggen, en eindigde onverwacht tegen een hoogen muur van rooden baksteen, bijna tot aan den rand met klimplanten begroeid.

Sir Robert was een Engelschman, die langen tijd in 't buitenland gewoond had, en nu hij weer op Engeland's bodem stond, was hij zóó verrukt door den weelderigen groei van klimrozen, clematis en jasmijn, dat hij een oogenblik z'n achtervolging van het vrouwelijk wezen staakte en met bewondering den prachtigen planten- en bloemengroei beschouwde, waar hij bijna tegenaan geloopt was.

De muur werd fel door de namiddagzon beschenen, die haar stralen wierp op de roode baksteen, welke hier en daar tusschen de groene bladeren der klimplanten en de geurige bloemen zichtbaar waren. De fijne kleuren der verschillende bloemensoorten, die de lucht met een heerlijken geur vervulden, waren zulk een lust voor de oogen, dat hij eenige oogenblikken geen aandacht schonk aan het feit, dat de groene deur in den muur op de klink was en dat het knarsen van kiezel aan den anderen kant der deur, de tegenwoordigheid van een menschelijk wezen aangaf, niet ver van hem vandaan.

Dit prikkelde in hooge mate Sir Robert's nieuwsgierigheid; hij stiet de deur open en zag nu, dat hij in een ouderwetschen moestuin was aangeland, waar allerlei fruitboomen en groenten, aardbeienbedden en bessenstruiken, een even huiselijk als aantrekkelijk gezicht opleverden.

Hij liep den groententuin in langs een kiezelpad; de tuin was zeer groot en morellen, perziken en pruimen groeiden op leiboomen aan den voet der muurvlakken geplant, terwijl appel- en pereboomen in 't midden van den tuin stonden.

Bij een der muren, half verborgen achter een kersenboom, stond de nieuwsgierige keukenmeid. Zij zag er zeer netjes uit in haar zwart kleedje, met haar keurig mutsje en gekleurde schort.

Maguire, wier Iersche afkomst op haar gezicht te lezen stond, was vrij gezet en van middelbare lengte, een beetje onder de veertig jaar, op 't eerste gezicht preutsch en bescheiden. Wanneer zij echter sprak, dan bleek het wel, dat de zucht om te babbelen haar eigen was.

Sir Robert Kerslake, die haar met aandacht gadesloeg, keek verwonderd. Hij had een uitstekend geheugen en was er zeker van, dat hij deze vrouw nooit te voren gezien had.

Zij scheen verlegen, toen ze hem zag, liep haastig terug naar het middenpad en maakte aanstalten om den tuin te verlaten.

Maar Sir Robert was haar te vlug af. In een oogwenk was hij bij haar, greep haar bij het polsgewricht en voegde haar op z'n vriendelijksten en hoffelijksten toon toe:

„Blijf even hier, want ik zou u gaarne even spreken!”

De vrouw keek hem van ter zijde aan, lachte verlegen en begon zich met een vloed van woorden te verontschuldigen.

„O mijnheer, ik moet u om vergeving vragen, mijnheer, omdat ik zoo zonder dat u 't wist bij u en juffrouw Margaretha kwam en daarbij nog schreeuwde, mijnheer. Ik vraag u er vergiffenis voor, mijnheer, want het was wel brutaal van me, maar toch meende ik het niet zoo mijnheer. Ik was aan 't werk en wist niet, dat juffrouw Margaretha op haar liefste plekje zat; en toen ik zag, dat ik vlak bij u was, mijnheer, was ik zóó geschrokken, dat ik het uitschreeuwde, mijnheer.”

Terwijl zij deze toespraak hield op vleien en smeekenden toon in een plat Iersche accent, dat niet onaangenaam was om aan te hooren, merkte Sir Robert, dat zij hem nieuwsgierig aanzag; en in haar scherp blik was meer dan nieuwsgierigheid; ze had hem herkend. Sir Robert, die een man van ondervinding was, begreep, dat het verstandig zou zijn, te zorgen, deze eenvoudige vrouw, maar die zoo rad van tong en zoo scherp van blik was, te vriend te houden.

Daarom lachte hij haar vriendelijk toe, en antwoordde op een toon, alsof hij tot een dame van z'n stand sprak:

„Maak u toch niet ongerust. In uw onverwachte verschijning bij het boschje stak niets wat mij onaangenaam getroffen heeft. U komt van het groene Erin, denk ik, niet waar Maguire?”

„Ja mijnheer, ik ben een Iersche. Ik hoop niet, dat daar kwaad in steekt.”

„Volstrekt niet, hoe kunt u dit denken? Ik gevoel veel respect voor Iersche vrouwen. Ze zijn goed en trouw.”

„Mijnheer, u hebt gelijk. Er zijn trouwe harten onder ons.”

„En tongen die zwijgen kunnen over de geheimen van onze vrienden, niet?”

„O ja, mijnheer, ik praat niet, maar ik ben misschien een beetje te gauw met het uit te schreeuwen, als ik denk het een of ander ontdekt te hebben.”

En Maguire keek hem eens met haar slimme oogjes scherp aan en keek daarna weer voor zich. Haar geheele houding gaf te kennen dat zij iets wist of iets ontdekt had.

„En vertel me nu eens, Maguire, welke ontdekking meent u nu wel te hebben gedaan?” vroeg hij op schijnbaar luchtigen toon. Een goed opmerker zou tot de bevinding gekomen zijn, dat er angst in de uitdrukking van zijn oog school, toen hij deze vraag tot de dienstbode richtte.

Zij aarzelde.

„Wel mijnheer,” zoo liet ze zich eindelijk hooren, „misschien moest ik het niet zeggen, maar ik meende in u een gelijkenis te zien met een portret van iemand in 't huis; zooals u weet mijnheer, zien dienstboden veel van hetgeen men niet verwacht dat zij zullen zien; en zoo meen ik ook, dat de naam onder dit portret niet de naam is, waaronder u u bij de familie hebt laten aandienen.”

Sir Robert liet haar in eens los. Zij liep niet weg, maar

bleef in een half vreesachtige, half wantrouwende houding voor hem staan, als om de gevolgen van haar mededeeling af te wachten.

De uitwerking er van op den bezoeker was snel en kort. Hij verbleekte. Maar spoedig had hij z'n zelfbeheersching herkegen, glimlachte, en zeide:

„Je hebt abuis, kindlief. Het was niet mijn portret dat je gezien hebt; dat was onmogelijk, maar het was een portret van een ver familielid van mij, die ook een kennis was van de familie, bij wie je op 't oogenblik dient.”

Hij zweeg en keek haar aan, alsof hij een nadere verklaring verwachtte. Ze liet geen geluid hooren. Maar ze keek naar den grond met een gezicht zonder uitdrukking. Daarop keek hij haar scherp aan, als om te lezen wat er in haar omging. Hij zag dat zij meer wist, dan hetgeen ze tot nu toe verteld had. Zijn gelaat werd dreigend en als zij op dit oogenblik naar hem opgezien had, dan zou haar dit waarschijnlijk veel te denken hebben gegeven. Vervolgens stak hij zijn rechterhand in z'n broekzak en rammelde met zijn geld. Het was de onmiskenbare klank van goudstukken. De oogen der vrouw begonnen te schitteren. Dat was een taal die zij verstond.

Sir Robert was de eerste die weer sprak.

„Ik kan mij moeilijk voorstellen, dat iemand anders op de hoogte is van de betrekking tusschen mij en den persoon, wiens portret u gezien hebt. Misschien, maar ik kan me vergissen, was het de schilderij van een bekend persoon.”

„Er zijn twee portretten van den heer, dien ik bedoel, mijnheer,” antwoordde Maguire haastig; „het eene is een klein geschilderd portret in den vorm van een ei....”

„Ovaal, bedoelt u zeker?”

„Juist mijnheer, dat is het. Het was het portret van een heer en een jongen.”

Hij knikte, maar de kleur was nog niet op z'n wangen teruggekomen. Het scheen zelfs, alsof het beetje bloed dat achter zijn huid stroomde, weggevoerd was. Zijn gelaat was bleeker dan ooit.

„En het andere portret,” vervolgde de vrouw, „was een kleine fotografie, zoo groot als een visitekaartje, mijnheer; van een heer die tegen een kolom leunt, met bloemen en boomen op den achtergrond.”

Nu was de bezoeker weer geheel zich zelf geworden.

„Dat zal wel zoo zijn,” zeide hij op onverschilligen toon, „beide portretten zijn van een achterneef van mij.”

„Juist mijnheer,” zei de vrouw met neergeslagen oogen.

Als Maguire op dit oogenblik haar blikken niet op den grond gevestigd had, dan zou zij waarschijnlijk niet op haar gemak geweest zijn bij het zien van de verstolen dreigende uitdrukking in de oogen van den vriendelijken en hoffelijken heer.

„Het is toch curieus,” zei hij na eenige oogenblikken, „dat u in den waan verkeerd hebt, dat de schilderijen mijn persoon moesten voorstellen, want die neef, de man van 't visite-kaartje en van 't miniatuur-portret, is dood.”

„Wat u zegt, mijnheer!”

„Ja, dood en vergeten. Men zegt, dat het maar goed is, dat men niet meer aan hem denkt. Maar toch is het hard. Hij was zoo slecht niet, als de meeste menschen wel dachten. Hij was slecht behandeld en daardoor diep gegriefd. En het meeste kwaad dat men hem ten laste legde, bestond in de verbeelding van die menschen.”

„Juist, mijnheer.”

„En luister nu eens, meisje,” en Sir Robert sprak nu heel gemeenzaam, wat juist niet geheel bij z'n waardigheid paste, en gaf haar een vriendschappelijk tikje op den arm, „spreek met de anderen geen kwaad van den overledene. Geloof me, er is dikwijls meer goed in die zoogenaamde zondaars dan in een heel leger van heiligen. M'n arme neef is dood en al het kwaad wat van hem verteld wordt, kan hem niet meer deren.”

Maguire zag even op naar den spreker en keek toen weer voor zich.

Hij stak de hand in z'n zak.

„Ik moet u nog zeggen, dat ik geen kwaad over hem kan hooren, en als u me beloven wilt een goed woord voor hem te doen als zijn nagedachtenis er door gehaald wordt, en met niemand over die twee portretten te spreken, noch over mijn overleden neef zelf, als dit mogelijk is, dan zal ik u zeer dankbaar zijn. En hier hebt u iets bij wijze van gedachtenis. Ik weet, dat mijn neef hetzelfde zou gedaan hebben als hij nog leefde en op 't oogenblik hier was.”

Hij haalde uit z'n zak een paar goudstukken, bezag ze even, alsof het hem speet dat geld te moeten missen en stopte ze de dienstbode in de hand.

Maguire nam de gift aan onder veel dankbetuigingen; gaf den vreemdeling de verzekering, dat zij met het grootste

genoegen aan z'n wenschen zou voldoen, en maakte een kleine buiging, een beleefdheid, die zij zich misschien uit haar kinderjaren herinnerde.

„En nu,” zei Sir Robert; „moet ik weer naar juffrouw Black. Ze zal wel vinden, dat ik lang weg gebleven ben. Ik heb beloofd, haar het een en ander over haar familie te vertellen. Ik hoor dat ze absoluut niet weet, wie en wat haar familie is.”

Maguire knikte, ten teeken dat ze dit wist.

„Ja, mijnheer, en er is niemand in huis die meer omtrent haar weet dan zij zelf, behalve mevrouw Black en mijnheer Philip. 't Is een vreemd huishouden, mijnheer; dat zult u zelf ondervinden als u hier blijft.”

„Waarom dat zoo?” vroeg Sir Robert.

Een sluw lachje speelde om de mondhoeken der vrouw, terwijl de twee goudstukken, die ze in d'r hand had, in de zon schitterden.

Hij lachte zachtjes.

ZUS EN HAAR SPEELMAKKER.

Goede maatjes zijn die twee, dat ziet men dadelijk! Als beschermend slaat kleine zus haar poezele armpjes om den trouwen kameraad, en argwanend-uitdagend kijkt deze, of die man met de kiekast nu wel te vertrouwen is. Kom niet aan de kleine meid hoor, want anders....!

„Nu, als ik hier zou blijven, Maguire,” sprak hij vleien, „dan zal ik in elk geval een goede vriendin hebben in de vrouw, die het op zal nemen voor de nagedachtenis van mijn armen neef tegen kwaadsprekers.”

Zij zag hem even van ter zijde aan en lachte gemaakt.

„Ja, mijnheer.” Maar Sir Robert was reeds verdwenen. Hij liep met versnelden pas naar het plekje met het gezicht op de zee, waar Margaretha met ongeduld op hem wachtte.

Het meisje zat op de bank en keek met gespannen aandacht door de opening in het struikgewas. Toen zij hem gewaar werd, ontsnapte haar een uitroep van vreugde.

Sir Robert was spoedig bij haar en ging naast haar zitten.

„Nu, hebt u Maguire gevonden?” vroeg ze direct.

„Ja, het was juist zooals u gezegd hebt. Ik vond haar in den mooisten moestuin dien ik ooit gezien heb. Om u de waarheid te zeggen, ik was zóó vol bewondering voor de bloemenpracht tegen en op den buitenmuur van den tuin, dat ik mijn hart ophaalde aan den heerlijken geur der rozen en jasmijnen, in plaats van naar de meid om te zien. Dit is toch een allerliefst plekje, juffrouw Black, en een uitkeuzen nestje voor een aardig meisje.”

Zij bloosde en lachte.

„Laten we toch geen kostbaren tijd verliezen met het luisteren naar en het debiteeren van complimenten,” zei ze, „elk oogenblik kunnen m'n moeder en m'n broeder hier komen en dan raak ik op den achtergrond en mag ik luisteren naar hetgeen u elkaar te vertellen hebt.”

Hij keek verrast op.

„Hoe! Bent u dan een soort Asschepeetster? Dat had ik niet gedacht!”

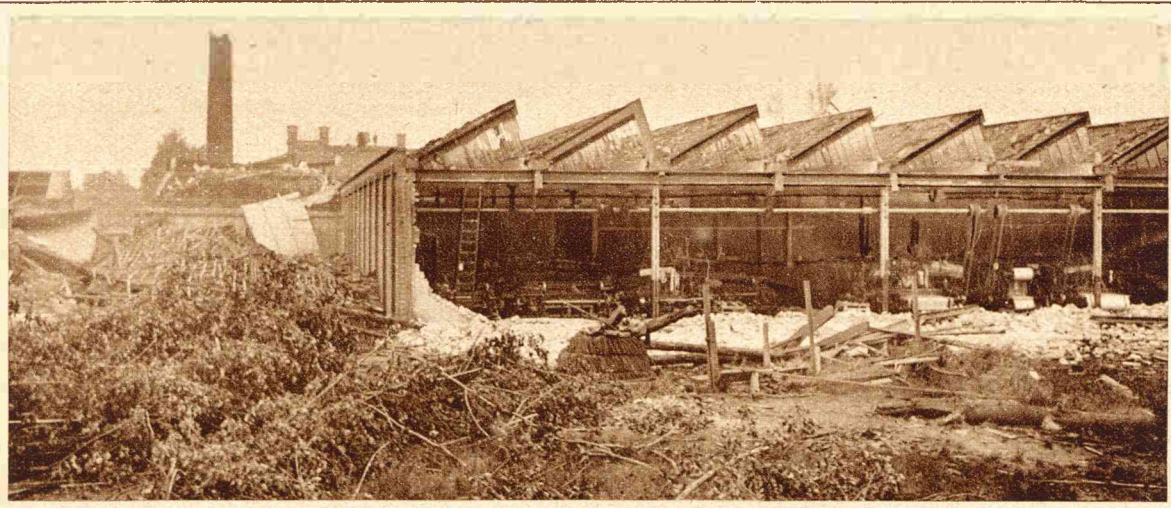
Margaretha scheen door deze vraag onaangenaam getroffen.

„O neen, dat ben ik nu juist niet. Maar u hebt mijn vader gekend en mijn heele familie en daarvan mag ik u wel vertellen, niet waar?....”

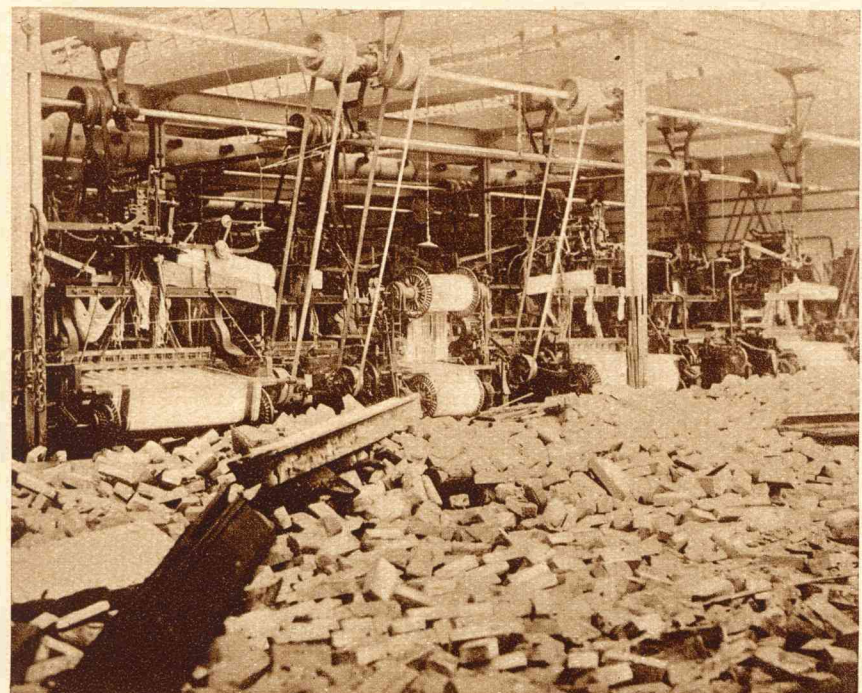
In eens kwam het in haar op, dat zij tegenover dezen vreemdeling een lossen toon aansloeg, dan zij gewoon was tegenover vreemden te doen. Maar zijn vriendelijke manieren en innemende glimlach stelden haar gerust.

(Wordt voortgezet.)

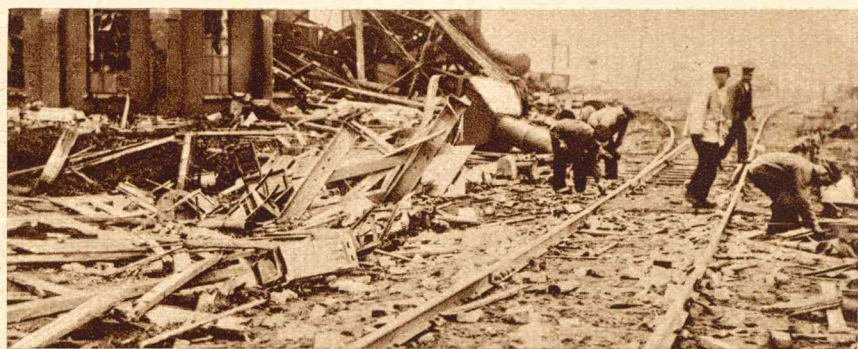
DE CYCLOON IN DEN ACHTERHOEK EN TWENTE

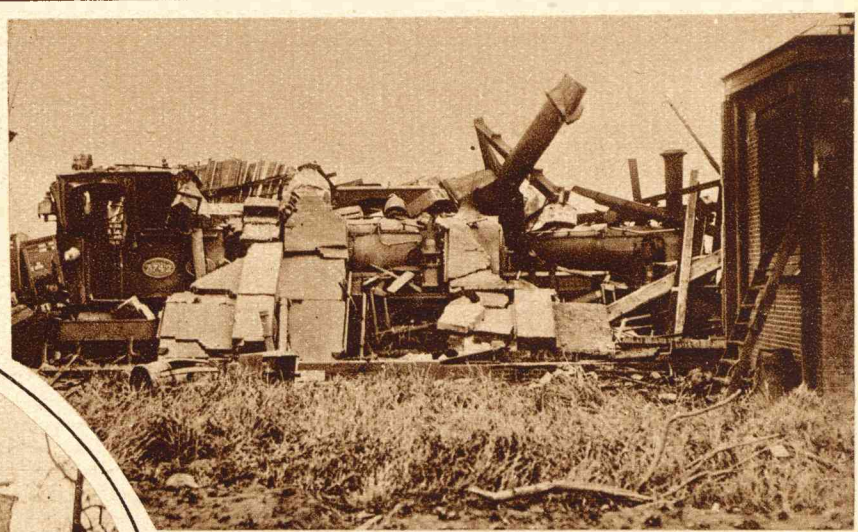
De weverij van de firma Ter Weemen & Zn. te Neele, waar de cycloon niet alleen een materiele schade van f 100.000 heeft aangericht, maar waar ook een aantal werklieden werden gewond. De geheele zijmuur der fabriek is naar binnen gedrukt en op de machines terecht gekomen.

Hoe de fabriek der firma Ter Weemen & Zn. er van binnen uitziet.

Aan de spoorlijn stonden nog eenige noodwoningen, die natuurlijk, waar zware steenen gebouwen bezweken, allerminst tegen de geweldige windkracht bestand bleken. Niets is er dan ook van over. Maar het ergste is, dat hier ook een drietal kinderen om het leven kwam.

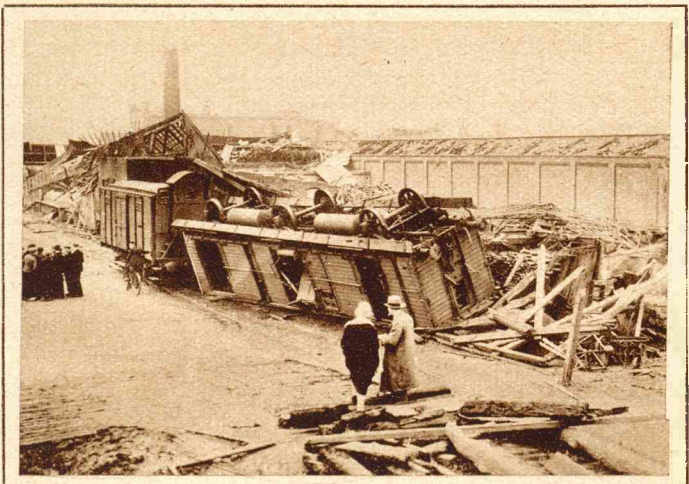
Ook het stationsemplement te Neele heeft van den cycloon zwaar te lijden gehad. De zware steenen locomotievenloods stortte in en groote brokken muur vielen op erin geborgen locomotieven, waaraan ernstige schade is toegebracht.

De boerderij „Hemink" aan den Rijksweg Almelo—Borne, waarvan nog slechts een deel der muren overeind staat. Overal ziet men, als hier, groepjes menschen, die heel hun bezit zagen verloren gaan, de ontzettende ramp bespreken.

Hiernaast rechts: De villa „Bavinkel" van den heer Ten Kate aan den straatweg Almelo—Borne, waar de glazen veranda totaal werd afgerukt en een zware beukeboom, vlak bij het huis staande, tegen den grond werd geslagen. Ook van de beide steenen palen die aan den ingang van de oprijlaan stonden, is er een in stukken geslagen.

Hoe geweldig de kracht van den stormwind was, bewijst wel deze afbeelding: Een zware goederenwagen werd letterlijk door den wind opgenomen en een eindje verder onderstboven weer neergesmaakt.

Hoe scherp de weg, door den cycloon genomen, zich afteekent, toont bovenstaande foto wel heel duidelijk. Een woning, waarvan een der muren totaal is afgerukt, terwijl het verdere gedeelte van het huis vrijwel onbeschadigd bleef. De cycloon is er dus als het ware langs gestreken; nog juist die eene muur kwam onder zijn bereik.

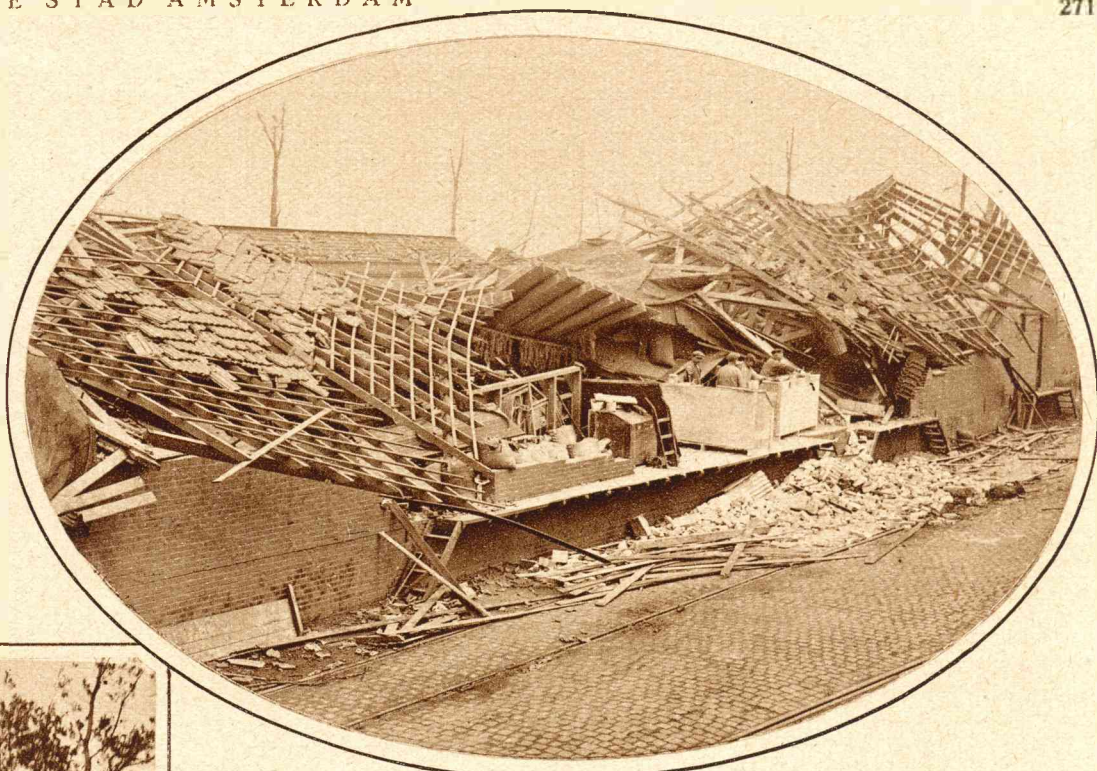
Nog een typisch staaltje van de nukken van den cycloon. Dak en muren werden door den wind meegesleurd; het huisraad in de kamers bleef vrijwel geheel op zijn plaats staan.

Hiernaast links:
Wat enkele seconden te voren
nog een stevig en soliede
huis was!

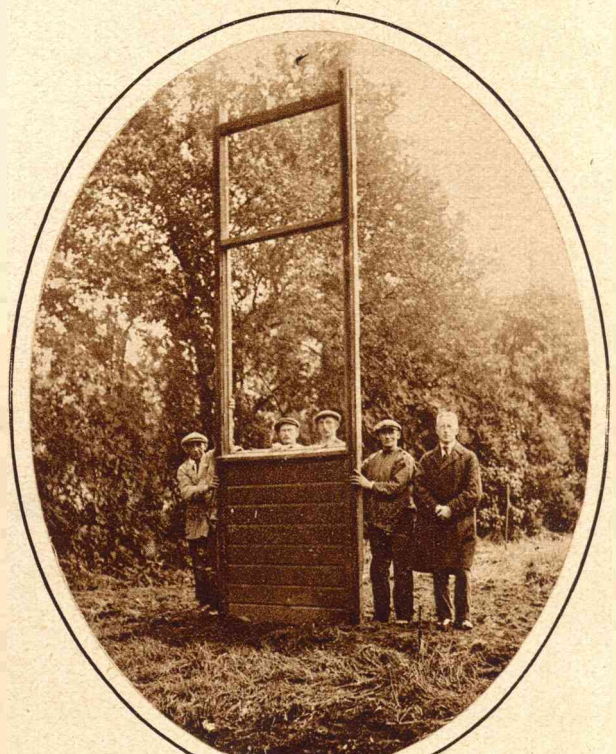

Hoe de wegen in de geteisterde streek er uitzien.

Hiernaast links: Droef staan ze voor wat eens hun woning was. Alles, gebouw en huisraad, is vernield en met het eenige wat ze nog konden redden in de handen, een doode kip en een paar eieren, staren ze somber de toekomst in.

Ten slotte nog een totaal overzicht van de verwoesting op het stations-emplacement te Neebe.

Hoe vlug de hulpactie werkt. Daags na de ramp werd reeds van alle kanten materiaal aangevoerd, om zoo vlug mogelijk noodwoningen voor de daklozen gereed te kunnen hebben.

Prof. dr. J. te Winkel is gisteren te Amsterdam, in den ouderdom van 79 jaar overleden.

Te Haarlem is, 71 jaar oud, overleden de heer Louis Oger, oud-leeraar in het beeldhouwen aan de School voor Kunstnijverheid te Haarlem.

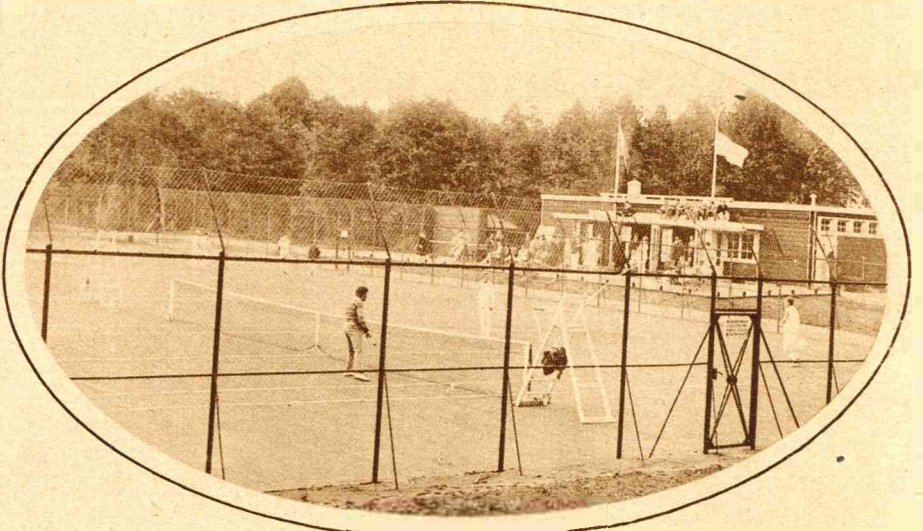

Het detachement inlandsche troepen, dat Zaterdag in Nederland aankwam, gekiekt in het gebouw van de Burgerwacht te Amsterdam, waar door de mannen een lunch werd gebruikt.

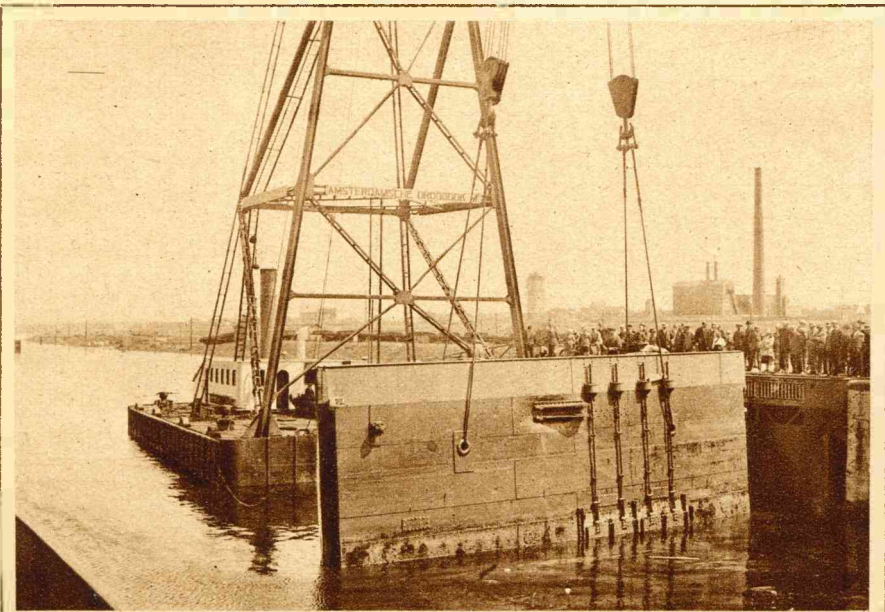
GEMENGD FOTO-NIEUWS

De vorige week is weer de eerste antotocht gemaakt door ouden van dagen, waarvoor een aantal particulieren hun auto's beschikbaar gesteld hadden. Hoe de oudjes genoten, blijkt uit onze foto.

Te Baarn zijn het clubhuis en de tennisbanen van de Baarnsche Lawn-Tennissclub aan de Prinses Marielaan officieel geopend. — Een overzicht van de banen met rechts op den achtergrond het clubhuis.

Zaterdag is een der deuren van de groote sluis te IJmuiden aangevaren door het s.s. „Adonis". De „P. C. Hooft", waarop zich het stoffelijk overschot van generaal van Heutz en het detachement inlandsche militairen dat bij de plechtige begrafenis van den generaal dienst moet doen, zich bevonden, kon daardoor niet binnenvaren. De sluisdeur werd zoo ernstig beschadigd, dat zij moest worden vervangen door een reservedeur. Hierboven het uitschieten der beschadigde deur.

Een leuke groep gemaakt bij gelegenheid der opening van de tennisbanen te Baarn. In het midden jonge vrouw Korsten, die aan de burgemeestersvrouw, mevr. v. Reenen (naast haar) bloemen aanbood. Aan de andere zijde van de kleine meid de heer Korthals Altes, voorzitter der vereeniging en naast dezen Burgemeester Jhr. van Reenen, die de banen opende.

„Als Eva „Ja” zegt, wil ik graag de heele zaak van u overnemen.”

LIEFDE'S BANDEN

door
Charles Garvice

Zie voor het verloop van het verhaal tot nu toe blz. 278.

eigenlijk nog erger; want die houden hun bijeenkomsten in de open lucht. Het is hier eenvoudig niet uit te houden. Kunnen we niet wat op het balkon gaan?”

„Kunnen wel,” zei Eva lachend, „maar mijn tante....”

„U verschrikt me maar telkens met uw tante, zooals men een kind bang maakt met den boeman. Ik geloof niet, dat ze al gaat vertrekken. Kijk, ze zet zich neer naast die oude heks met die veeren in het haar. Kom mee.”

„Die oude dame is de hertogin van Moorland,” zei Eva lachend; maar ondanks zijn wel wat ruwe uitnodiging, stond ze op en ging met hem naar het balkon.

„Hier is het beter,” zei hij, diep opademend; „maar u doet verstandig, als u die sjaal nog een keer om uw hals slaat.” Hij wilde zijn hand uitstrekken om het voor haar te doen, maar hij bedwong zich. „Het is hier in Londen nog zoo kwaad niet,” zei hij, peinzend starend naar het prachtig aangelegde park onder hen; „wanneer men tenminste die pronktentoonstelling, zooals men hiernaast bezig is te houden, buiten beschouwing laat,” voegde hij erbij. „Ik zal nog vaak terugdenken aan dezen avond, als ik in Afrika zit.”

Eva schrok, maar ze hield zich goed en vroeg zonder eenige ontroering te laten blijken:

„Denkt u al spoedig te vertrekken?”

„Nu, ik wil u wel in vertrouwen mededeelen, dat het ministerie van Buitenlandsche Zaken....”

„Misschien ben ik onbescheiden geweest; als het nog een geheim is....” zei ze.

„Ik behoef er tegenover u geen geheim van te maken,” zei hij; „ik weet, dat het bij u goed bewaard is.”

Ze trachtte te glimlachen, hetgeen haar echter nauwelijks gelukte.

„Het ministerie van Buitenlandsche Zaken heeft mij

aangezocht, een belangrijke geheime expeditie daarheen te

No. 12

vergezellen. Het is een schitterend aanbod en ik zou die streek gaarne bezoeken, daar ze voor mij nog nieuw is.... Ze hebben me een groote som gelds aangeboden. Eenigen tijd geleden zouden ze er mij niet toe hebben kunnen bewegen; maar de omstandigheden doen iemand wel eens van gedachte veranderen.” Hij keek naar beneden, naar de helder verlichte oprijlaan en de vage omtrekken der dikke boomstammen; zijn gezicht had een ernstige, ietwat droefgeestige uitdrukking gekregen.

„Dus u denkt te gaan?” zei ze op nog zachteren toon.

Hij schrok op en keerde zich naar haar toe.

„Ik.... ik weet het nog niet. Mijn besluit staat nog niet vast. En toch zal ik al gauw moeten beslissen. Als ik u alles vertelde, wat me op het hart ligt en wat het zoo moeilijk voor me maakt, om een besluit te nemen, dan vraag ik me af, of u....”

Hij kon zijn zin niet beëindigen, want Lady Lorchester verscheen aan het venster.

„Mijn beste kind, ik heb je overal loopen zoeken. — O, Mr. Osborne, hoe gaat het met u? Wat een heerlijke avond is dat geweest, niet?”

„Heerlijk,” zei hij rustig, terwijl hij een blik sloeg op Eva, die was opgestaan. „Ik zal even voor uw auto gaan zorgen.”

„Hij wordt werkelijk hoffelijk,” lachte tante Lucy. „Hij begint heusch manieren te leeren. We kunnen er trotsch op gaan, kindlief.”

„Ik geloof, dat Mr. Osborne wel manieren kent, tante,” zei Eva vriendelijk.

„Dan bewaart hij ze zeker voor als hij bij de wilden is,” antwoordde Lady Lorchester schertsend.

Owen Osborne bleef zonder een woord te zeggen op eenigen afstand staan en geleidde toen de beide dames naar de auto; bij het afscheid nemen hield hij Eva's hand even in de zijne en keek haar een oogenblik strak aan met een uitdrukking in zijn oogen, die Eva deed blozen, zoodat ze zich snel in de schaduw moest terugtrekken, om haar ontroering niet te laten blijken.

Even nadat Osborne afscheid had genomen, kwamen haar vader en Lord Herndale thuis. Half onbewust begon Eva haar bezoeker van zooeven te vergelijken met den jongen edelman, en het behoeft nauwelijks gezegd te worden, dat deze, volgens haar, ver achter stond bij gene; wat bij Owen Osborne echt was, scheen bij Lord Herndale slechts een dun laagje vernis te zijn.

En toch was Herndale dien middag nog hoffelijker en voorkomender dan gewoonlijk, zoozeer zelfs, dat het Eva irriteerde.

Enkele avonden later nam tante Lucy haar mee naar een bijzonder schitterende partij. Zooals meestal bij dergelijke gelegenheden, was het er erg druk en heerschte er een onhoudbare atmosfeer. Tot haar verrassing zag Eva de lange gestalte van Owen Osborne uitsteken boven de aanwezige bezoekers; ze herinnerde zich niet meer, dat ze hem terloops verteld had, dat ze van plan was, hier heen te gaan. Zoodra hij haar bemerkte, baande hij zich tamelijk onzacht een weg door de dichtopeengepakte menigte en boog zich over haar hand.

„Wel, kijk. Wat komt u hier doen?” vroeg hij, terwijl hij de wenkbrauwen fronste en rondkeek met een gezicht vol ergernis en verbazing, zoodat Eva begon te lachen.

„Wel, kijk. Wat komt u hier doen?” herhaalde zij. Hij keek haar een oogenblik strak aan en sloeg toen de oogen neer. Toen zei hij, zonder zijn stem te dempen:

„Ik zou eigenlijk moeten zeggen, dat ik het niet weet; maar dat zou bezijden de waarheid zijn. Ik ben hier gekomen, omdat u zei, dat u ook kwam.”

Eva voelde het bloed naar haar wangen stijgen. „Dat is heusch een aardig compliment,” zei ze zoo luchtig mogelijk. „Maar u zult niet lang van mijn gezelschap kunnen genieten, want ik zie, dat mijn tante al aanstalte maakt om te vertrekken.”

„Blijft u nog even,” verzocht hij. „Ik verdien toch wel eenige belooning voor mijn komst hier in dit vreeselijke gedrang. Ik verzeker u, dat het bijna even erg is als een vergadering van wilden in de binnenlanden van Afrika;

De karavaan versierde vrachtauto's met het nieuwe eendenvoer op de havendijk te Volendam.

Een Uitkomst voor Volendam

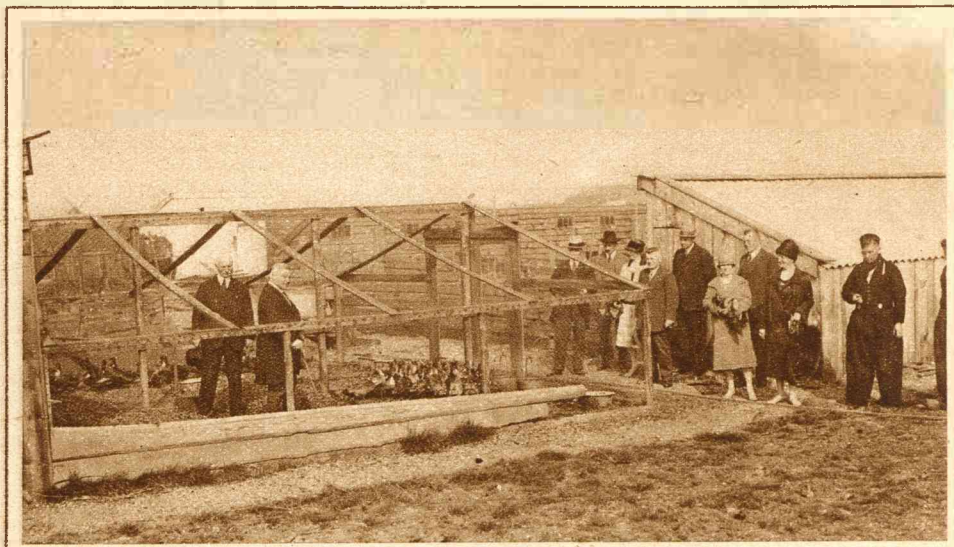
Sedert geruimen tijd is men bezig met het nemen van proeven met eendenvoedsel, in verband met de drooglegging der Zuiderzee. Immers, men moest een voedsel hebben, dat de vischvoeding kan vervangen, wanneer er geen visch meer in de buurt is, wil men ook de Volendamsche eendenfokkerij niet zien teniet gaan. Bertels' fabrieken zijn er in geslaagd een „kunstkorrel” te fabriceren, die de vischvoeding geheel vervangt en bovendien dit voordeel heeft, dat de vischsmaak der eieren er door wordt opgeheven en ook de stank in de hokken verdwenen is. De proeven hebben plaats gehad onder leiding van den burgemeester van Edam—Volendam, Th. C. P. M. Kolfschoten, lid der Generale Commissie Zuiderzeesteunwet, en worden als volkomen geslaagd beschouwd. Dinsdag 31 Mei is de eerste zending van het nieuwe voeder te Volendam aangekomen in versierde auto's.

In een vischplat ging het gezelschap de eendenkooien bezoeken.

Een groep, gemaakt voor Hotel Americain. — Op het bordes, geheel rechts, burgemeester Kolfschoten, naast hem de heer H. A. R. Bertels Sr.

Burgemeester Kolfschoten in de eendenkooi.

Eva mocht dan al niet een prettigen avond gehad hebben, Sir Talbot zeker niet. Herndale was hem na het diner komen bezoeken en had slecht nieuws meegebracht. De beide heeren begaven zich naar de bibliotheek en bespraken de zaken; of liever, Herndale deelde Sir Talbot den toestand mee en Sir Talbot luisterde geduldig en deed zijn best, te begrijpen, hoe de catastrofe had plaats gehad. Hij zat bij de tafel, bleek en zwijgend, tevergeefs trachtend wijs te worden uit de rijen cijfers, die op het witte papier voor hem schenen dooreen te wriemelen.

„Het ziet er slecht voor ons uit, niet?” zei Herndale ernstig. „Het kan soms vreemd loopen.”

„Ik... ik begrijp er niets van,” zei Sir Talbot, terwijl hij zijn bevende hand aan zijn voorhoofd bracht. „Ik... ik had er geen vermoeden van, dat ik er zooveel geld in had gestoken, dat ik voor een zoo groote som verantwoordelijk was; want voor mij is dat inderdaad een groote som.”

„Laten we liever zeggen, voor ons,” zei Herndale. „Ik zit in hetzelfde schuitje. Ik heb er evenveel geld ingestoken als u.”

„Dat is zoo, dat geef ik graag toe,” zei Sir Talbot met een bedrukt gezicht. „Maar dit verlies betekent voor u gelukkig al zeer weinig. U bent in goeden doen, u hebt de beschikking over veel geld.”

„Maar ik vind het toch alles behalve prettig, als ik verlies,” zei Herndale. „Het behoeft ons eigenlijk niet te verwonderen. De mogelijkheid van verliezen blijft altijd bestaan. We hebben, zooals u weet, meer dan eens flinke sommen gewonnen; en als we dit keer geluk hadden gehad, zouden we een geweldig kapitaal verdiend hebben. Wie niet waagt, die niet wint; we hebben pech gehad, dat is alles.”

Sir Talbot slaakte een diepen zucht.

„Volkomen juist,” zei hij. „Ik wil u natuurlijk in geen enkel opzicht laken. U is zeer vriendelijk geweest, en u hebt er de meeste moeite mee gehad. Het is alles mijn eigen schuld. Ik moet me maar kalm en gelaten neerleggen bij mijn verlies. Maar ik denk aan Eva. Voor haar is het ten slotte het ergste. Ik wilde probeeren haar toekomst te verzekeren; dat was de reden, waarom...”

Herndale keek hem een oogenblik strak aan; toen nam hij met een koel onverschillig gebaar zijn glas whisky-soda op, dronk er een teg van, en zeide:

„Over Miss Eva's toekomst heeft u zich geen zorg te maken, indien u mij wilt toestaan daarop eenigen invloed uit te oefenen. Ik weet niet of het voor u een verrassing is, als ik u vertel, dat ik niets liever zou wenschen dan dat Eva mijn vrouw werd. Ik heb haar met hart en ziel lief en ik geloof, dat ook zij mij niet bepaald haat. Met uw goedvinden zal ik haar vragen mijn hoop tot werkelijkheid te maken. Als zij „ja” zegt, zooals ze, naar ik vertrouw, zal doen, is haar toekomst, waarover u zich, zooals vanzelf sprekend is, zoo bezorgd maakt, verzekerd.”

Sir Talbot keek hem bijna angstig aan; zijn lippen trilden, een zwakke hoop kwam in zijn vermoeden blik.

„Ik... ik kan natuurlijk voor haar geen antwoord daarop geven, Herndale,” zei hij. „Maar wat mij betreft ik zou het prettig vinden... als ik u tot schoonzoon kreeg. Maar ik kan die vraag niet voor Eva beantwoorden. Zij moet zelf beslissen... Ik mag daar geen invloed op uitoefenen...”

„Neen, neen, natuurlijk niet,” zei Herndale, terwijl er om zijn dunne lippen iets kwam, dat leek op een spotlachje. „Ik zou, als het mogelijk is, die zaak eenigszins willen bespoedigen. Kunt u haar er vanavond nog over spreken? Er is, naar het mij voorkomt, geen enkele reden om het nog langer uit te stellen.”

„Zou u er niet liever met haar zelf eerst over spreken?” vroeg Sir Talbot.

Maar Herndale schudde het hoofd, na een oogenblik zwijgend te hebben zitten rooken.

„Ik zou liever hebben, dat u er met

haar over sprak,” zei hij. „Ik ben me natuurlijk zelf bewust van mijn tekortkomingen. Ik ben van nature erg bescheiden. U zult mijn zaak beter kunnen bepleiten dan ik. En ik hoop, dat u succes zult hebben. Ik moet nu gaan. Tusschen haakjes,” voegde hij erbij, terwijl hij opstond en een versche sigaar opstak, „wees maar niet bezorgd over dat verliesje. Natuurlijk, als Eva „ja” zegt, wil ik graag de heele zaak van u overnemen. Ik kan het gemakkelijk uitzingen.”

Toen hij weg was, zonk Sir Talbot terug in zijn leunstoel en begroef zijn gezicht in zijn handen. Eva vond hem daar, bleek, afgetobd, ten prooi aan een sombere neerslachtigheid. Ze snelde op hem toe en knielde naast hem neer.

„Vader, is er iets niet in orde met u,” fluisterde zij.

„Ik zie het, u bent ziek...”

„Neen, neen,” zei hij bijna heesch. „Ik wilde je wat vertellen, Eva. Lord Herndale heeft... Eva, heb je er ooit aan gedacht, dat hij je tot vrouw zou kunnen vragen? Wacht even; laat me eerst uitspreken. Ik kan je niet alles vertellen, ik begrijp het zelf niet ten volle, maar ik verkeer in moeilijkheden... financiële moeilijkheden. Lord Herndale is een trouwe vriend voor me geweest, zeer vriendelijk, zeer welwillend. Hij kan me helpen en hij wil me ook helpen — hij heeft me gevraagd of je zijn vrouw zou willen worden. Als je „ja” kunt zeggen, in 's Hemelsnaam, doe het dan. Ik wil geen invloed op je uitoefenen, je niet ertoe dwingen. Maar... hij is een beste kerel. Het is een goede partij, waar je tante Lucy, waar iedereen, mee ingenomen zal zijn. Het is een partij, zooals je niet gemakkelijk meer zult kunnen doen. Je toekomst zal verzekerd zijn. En ik... ik...” Hij zuchtte diep: „ik zal erdoor gered zijn van den ondergang. Neen, neen, het was niet mijn bedoeling je dat te zeggen...”

Maar hij had het gezegd, de woorden waren eruit. Ze was bleek geworden en ging achter hem staan, zoodat hij haar gezicht niet kon zien. Ze wong haar handen ineen, haar hart klopte onstuimig. Hij zou erdoor van den ondergang gered worden. Ze begreep wel niet, hoe dat mogelijk was, maar ze zag duidelijk den angst in zijn oogen, de zorg, die hem kwelde. Het moest waar zijn. En zij kon hem redden met één woord, haar vader redden, dien ze liefhad, veel meer dan zichzelf. Ze strekte haar bevende hand uit en legde ze op zijn schouder.

„Ja, vader,” zei ze op een toon, die haar in de ooren klonk alsof een ander die woorden sprak. „Ik zal met Lord Herndale trouwen.”

Herndale kwam den volgenden morgen om haar antwoord; en Eva liep terstond van haar kamer naar beneden. Ze was kalm, maar haar gezicht zag bleek. Herndale zelf was ook bleek en zijn lippen trilden.

„Heeft uw vader het u verteld...?” zei hij op zachten toon, terwijl hij zijn oogen op haar vestigde als een jager, die het wild onder zijn bereik ziet.

„Ja,” zei ze op even zachten toon, „vader heeft het me verteld. En ik... ja; ik wil met u trouwen, Lord Herndale.”

Herndale kon zich niet langer bedwingen en trok haar naar zich toe. Zij duldde zijn omhelzing, liet zich zoenen, maar zelf bleef ze geheel passief en zei geen woord.

Den volgenden avond, nog voor dat hun verloving publiek was geworden, ontmoette zij Owen Osborne op een partijtje ten huize van tante Lucy. Eva zag er bleek en vermoeid uit en Owen Osborne, terwijl hij haar de hand drukte, werd plotseling ernstig en zette een bezorgd gezicht.

„Voelt u zich niet wel?” zei hij, „u ziet er vermoeid uit. Er is toch niets gebeurd, wel? Maar ik heb niet het recht u dat te vragen... nog niet. Het doet me genoeg en vanavond hier te zien. Ik wilde u vragen voor mij te beslissen over die Afrikaansche expeditie. Ik zou graag willen, dat u me zei of ik gaan zal of niet. Miss Lyndhurst... Eva... ik wil graag de beslissing in deze aan u overlaten, de beslissing hierover en over mijn verdere toekomst...”

Ze zaten afgezonderd van de overige gasten in een kleine nis; niemand kon hen afwistren. Ze keek naar hem op, en haar lippen trilden.

„Ik voel me verplicht u mede te deelen...” stamelde ze bijna onhoorbaar. „Ik... ik ben verloofd met Lord Herndale.”

Hij liet geen verrassing merken, maar stond op; zijn handen op de heupen, keek hij op haar neer met gefronste wenkbrauwen en opeengeklemden tanden.

„Dank u,” zei hij heesch. „U heeft mijn vraag beantwoord en voor mij beslist. Ik ga naar Afrika. Vaarwel.”

Hij ging heen, zonder zelfs afscheid te nemen van Lady Lorchester, verliet hij het huis. Hij liep voort als in een droom, met bleek en ontdaan gelaat, en hij werd zoo in beslag genomen door zijn eigen verdriet, dat hij niet bemerkte, dat hem een man passeerde, die plotseling bleef staan en toen omkeerde.

Owen Osborne voelde, hoe iemand hem op den schouder tikte. Hij wendde zich bijna nijdig om en keek in een gerimpeld gezicht, dat even onbewogen bleef als een masker. „Hoe gaat het met u, Mr. Osborne?” vroeg de ander. „Herkent u me niet meer? Mijn naam is Levison. We hebben, als ik me goed herinner, elkaar in Algiers ontmoet.”

Owen Osborne bracht zijn hand aan zijn voorhoofd en schoof zijn hoed naar achteren. Mr. Levison, even onbewogen als altijd, keek hem strak aan.

„Weet u het niet meer? Het is ook al jaren geleden. Herinnert u zich Lord Herndale nog — den overleden Lord Herndale, niet den tegenwoordige, natuurlijk — die was er toen ook bij. Het is al lang geleden. U was nog jong, erg jong zelfs. De tijd gaat snel voorbij. En men vergeet meestal een en ander.”

„Ik herinner het me nu,” zei Owen Osborne vermoeid. De beide mannen wandelden samen verder.

EEN EN TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

BROOS GELUK.

Kittie leefde in een aardsch paradijs.

Er zijn misschien op deze mooie aarde wel meer streken, die nog veel mooier zijn dan Quirapata, maar Kittie, die nog slechts pas ontsnapt was aan de atmosfeer van de Londensche achterbuurten, voelde er zich als in een sprookjesland. Niet als in een droom, maar met open oogen beleefde ze haar geluk. Ieder uur van den dag was voor haar een genot; telkens betrapte ze er zich zelf op, dat ze in gedachten voor zich uitstaarde, als trachtte ze de realiteit van haar groote geluk te beseffen. Maar haar geluk zou bijna even volmaakt zijn geweest, indien Quirapata een van de leelijkste, inplaats van een der mooiste streken geweest was, want ze beminde en werd bemind.

Het waren haar wittebroodsweken en er had zich nog geen enkel van die wolkjes aan hun gelukshemel vertoond, die maar al te vaak het huwelijksleven versomberen. Dit gelukkige paar had echter geen tijd om met elkaar te kibbelen, want ze hadden beiden hun werk, en veel werk ook. Na het vroege en copieuze ontbijt — het was een land, dat overvloedige van melk en honing — begaf Lashmore zich aan zijn dagtaak, terwijl Kittie hem vergezelde tot aan de poort en, haar oogen met haar handen beschermend tegen de felle zon, hem vol trots en voldoening nakeek, als hij wegreed, vol bewondering voor zijn rijkunst, zijn kaarsrechte houding en de manier, waarop hij zijn volbloed paard wist te beteugelen.

Dan ging ze terug naar het huisje en begon aan haar eigen werk, terwijl ze haar vreugde uitte door het zingen van enkele liedjes, die zij vroeger placht te zingen voor „de jongens”; en Polly luisterde verrukt naar de wel-luidende stem van haar jonge meesters.

Quirapata was het eerste werkelijke tehuis, dat Kittie gekend had; want de gemeubileerde kamers, waar haar vader en zij ieder oogenblik konden verdreven worden, of het zolderkamertje in de achterbuurt konden nauwelijks aanspraak maken op den naam „tehuis”; en Kittie nam zich voor er een echt Gelukshuisje van te maken. Ze wist het gezellig in te richten en Lashmore was een en al bewondering en trots.

Ze wilde zoo graag er een bloementuintje bij hebben en nadat hij voor haar een stukje grond had afgebakend, zette ze zich met vollen ijver aan het werk en haar zingen weerklonk nu over de vlakke tot aan het Groote Huis, zooals ze de boerderij noemden.

Lashmore nam haar in het begin van hun wittebroodsweken mee daarheen, en ze was verrast over de mooie, bijna weelderige inrichting ervan. Mr. Coke ontving haar allerhartelijkst en behandelde haar met vaderlijke vriendelijkheid en tevens beleefde hoffelijkheid, waardoor hij Kittie's hart won; of eerlijk gezegd, hij had allang Kittie's hart gewonnen door het feit, dat hij zich een waren vriend betoond had voor Lashmore, dien hij tot zijn compagnon had gemaakt en dien hij behandelde als zijn eigen zoon. In de eetkamer stond een groote kast vol boeken, want Mr. Coke hield van lezen; en toen hij Kittie's oogen er onder het diner met belangstelling op gericht zag, zei hij:

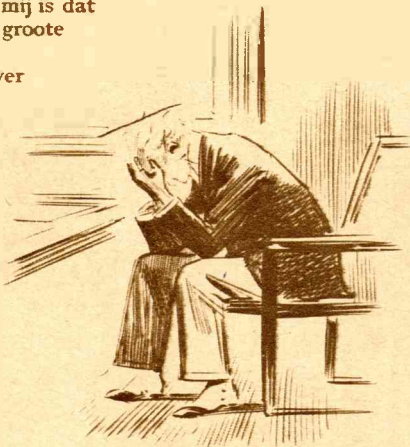
„Houdt u van boeken, Mrs. Lashmore? Ik hoop, dat u er iets bij zult vinden, dat u nog niet gelezen heeft; en als dat zoo is, dan komt u ze maar gerust halen, wanneer u wilt. Ze hebben mij menigmaal den tijd helpen korten, vooral toen Harry nog niet hier was om me gezelschap te houden. Het is een echt allegaartje; u kunt er van alles in vinden; ook humoristische dingen. Harry is niet erg dol op lezen.”

Lashmore lachte; hij voelde zich blijkbaar volkomen gelukkig en tevreden. „Geen tijd,” zei hij. „Trouwens, ik heb nooit veel om boeken gegeven. Maar Eva zal uw aanbod met genoeg aannemen; zij interesseert zich voor alles. U moet haar piano hooren spelen, Mr. Coke,” voegde hij erbij, terwijl hij, vol trots naar zijn mooie vrouwje keek.

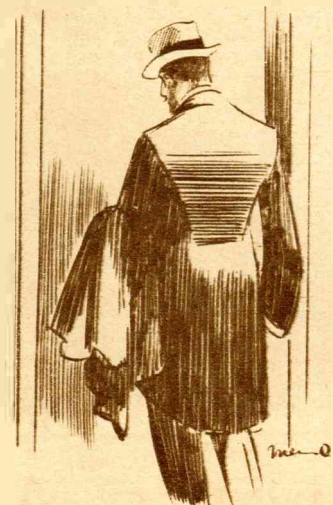
Mr. Coke zei niets, maar knikte als in gedachten; en eenigen tijd later vonden zij en Lashmore bij hun terugkomst van een uitstapje een piano in hun huiskamer.

Ze ging naar de piano, maar bleef plotseling staan.

... en begroef zijn gezicht in zijn handen

Hij ging heen, zonder zelfs afscheid te nemen van Lady Lorchester.

Het Leidschebsschje ligt hier als een groen tapijt. — De Singelgracht slingert zich in een bevallige bocht om den achterkant van

EEN MOOI BROKJE AMSTERDAM

E AMSTERDAMSCH STEDESCHOON

*het Huis van Bewaring, terwijl rechts de torens van het statige
Rijksmuseum majestieus boven de omliggende huizen uitsteken.*

Kittie bleef verbluft staan; toen schoten haar oogen vol tranen en verborg zij haar gezichtje aan Lashmore's borst.

„O, Harry, wat lief van hem. Wat is iedereen toch lief voor me. Ik... ik verdien het niet.”

Lachend drukte hij haar tegen zich aan en deelde in haar vreugde.

„Ik zei je immers, dat hij een bovenste beste kerel was,” zei hij.

„En zoo onzelfzuchtig,” zei Kittie. „Hij had ze evengoed in het Groote Huis kunnen laten neerzetten en mij kunnen vragen, om daar te komen spelen.”

„Dat zou niets voor hem zijn,” zei Lashmore. „Hij wil hebben, dat het je eigendom zal zijn. Kom, speel maar eens wat.”

Ze ging naar de piano maar bleef plotseling staan, terwijl het bloed haar naar de wangen vloog. Ze had vroeger wel les gehad en ze had ook aanleg, maar ze bedacht, dat Eva Lyndhurst zeker wel heel goed piano zou kunnen spelen. Harry zou terstond het verschil merken. Ze schudde het hoofd en keerde zich naar hem om.

„Neen, nu niet,” zei ze. „Het is al zoo lang geleden, sedert ik het laatst gespeeld heb. Ik zou eerst liever nog wat willen oefenen... alleen, voor mezelf.”

Hij schreef de weigering en de opwinding toe aan de plotseling bij haar opkomende herinnering aan het verleden en zij niets meer, maar nam haar in zijn armen en kustte haar.

Toen hij den volgende morgen naar zijn werk was gegaan, zette zij zich voor de piano en speelde, met slechts korte tusschenpoozen, den heelen dag. Mr. Coke was zoo vriendelijk geweest tegelijk met de piano een stapel muziek te laten komen en Kittie, die veel aanleg bezat, studeerde enkele nummers in. Dien avond noodigden zij Mr. Coke uit om te komen souperen, en na het souper speelde ze de ingestudeerde stukken.

In het begin was ze erg zenuwachtig — want ze begreep, dat ze gevaarlijk spel speelde — maar spoedig ging het beter. De beide heeren waren vol lof; Lashmore was trotscher op haar dan ooit, en Kittie slaakte een diepen zucht van verlichting, toen ze bemerkte, dat ze de vuurproef met succes doorstaan had.

Kort daarop werd ze voor een nieuwe moeilijkheid gebracht. Op zekeren avond bracht Lashmore een prachtig paard voor haar mee.

„Voor jou, liefste,” zei hij, blij, haar te kunnen verrassen.

„Ik had het dier al wekenlang op het oog, maar de eigenaar wilde het niet verkoopen. Eindelijk heeft hij toch toegegeven.”

Kittie verbleekte. Niet, dat ze bang was van het dier, maar ze had nog nooit van haar leven op een paard gezeten en ze begreep, dat hij het terstond zou moeten merken.

„Ik heb geen rijkskostuum,” zei ze op zachten toon.

„O, dat hindert niet, liefste,” zei hij; „je kunt gemakkelijk met je rok aan rijden. Maar ik heb er nog geen zadel en toom voor; binnen enkele dagen zullen die hier zijn. Ondertusschen zal ik haar wel eens probeeren met een zak, om te zien, of ze niet te wild is voor een dame. Ik zou niet graag willen, dat je er op uit rijden ging voordat ik er zeker van ben, dat er geen gevaar bij is.”

„Ze ziet er mak genoeg uit,” zei Kittie; terwijl ze het paard op den kop klopte.

„Zoo mak als een lammetje, geloof ik,” zei hij; „en ze schijnt het best met je te kunnen vinden. We zullen ze nu maar op stal zetten. Als je ze wat uit je hand laat eten, went ze des te gemakkelijker aan je.”

Kittie haalde wat haver en gaf die het paard. Ze zou lang niet zoo angstig en zenuwachtig zijn geweest, als ze geweten had, dat Lashmore Eva Lyndhurst nooit had zien paardrijden; maar dat wist ze niet zeker. Ze besloot zich goed te houden en ook deze vuurproef moedig te doorstaan. Het paard was erg mak en Kittie liet het uit haar hand eten; en natuurlijk raakten ze spoedig met elkaar vertrouwd, zoo vertrouwd, dat Kittie besloot het plan, dat ze bedacht had, ten uitvoer te brengen. Op zekeren dag, toen Lashmore naar zijn werk was gegaan, zond ze Polly naar 't Groote Huis om een boodschap; ze deed het paard een ouden toom aan, bracht het naar buiten, klom op een stoel en reed zonder zadel op het grasveld bezienden het huis rond.

Het was een kranig stukje, maar Kittie was moedig van nature. Ze verwachtte wel, dat ze eraf zou vallen, hetgeen dan ook na een poosje gebeurde; maar ze had zich niet bezeerd en steeg weer op. Het paard liep zoo voorzichtig alsof het begreep wat dat alles te betekenen had; en spoedig slaagde Kittie er tot haar groote voldoening in op den rug van het dier te blijven zitten, zelfs, wanneer het vlugger ging loopen. Ze oefende zich iederen dag en begon er weldra vermaak in te scheppen. Zonder er Lashmore iets van te vertellen vermaakte ze een donkerblauwen wandeljurk tot een soort rijkskostuum, zoodat, toen Lashmore op zekeren dag met het zadel en den toom thuiskwam, zij er geheel mee klaar was.

Hij had alle reden om trotsch op haar te zijn, toen zij naar buiten kwam, want de schoonheid van haar slanke gestalte werd nog verhoogd door het rijkskostuum, dat ze zelf gemaakt had; en hoewel ze wat bleek zag, scheen ze toch volkomen gezond en gelukkig te zijn. Lashmore keek haar met half geopende lippen bewonderend aan. Bij de boeken, die zij in het Groote Huis had gevonden, bevond zich ook een handboekje voor paardrijden; ze had het vluglijk bestudeerd en voelde zich dan ook in het geheel niet bevreesd, toen hij haar in den zadel tilde; en ze wist, hoe ze de teugels moest vasthouden. Het was werkelijk iets buitengewoons, zoo gemakkelijk als Kittie alles aanleerde wat ze graag wilde kennen.

Terwijl ze naast elkaar voort reden hield Lashmore

bijna voortdurend zijn blik op haar gericht, terwijl een glimlach van voldoening op zijn gezicht lag.

„Je vindt het prettig, geloof ik, niet, lieveling?” zei hij.

„Ja,” antwoordde ze en voegde erbij: „Ik... ik heb het den laatsten tijd heelmaal niet meer gedaan.”

„Het zal wel beter gaan als je het eerst maar weer eens enkele keeren gedaan hebt. Het is er net mee als met die piano. Ik moet zeggen, dat uw houding werkelijk ridderlijk is, Mrs. Lashmore.”

Hij knikte haar toe met een blik in zijn oogen, die iedere vrouw gaarne ziet, die haar hart sneller doet kloppen en haar als het ware door onzichtbare draden naar den man toe trekt, dien zij liefheeft. Kittie sprak geen woord, hoewel ze wel had willen uitroepen: „O, Harry, ik heb je zoo lief,” maar de blik in haar oogen zei genoeg.

TWEE EN TWINTIGSTE HOOFDSTUK.

DREIGEND GEVAAR.

Hij wilde haar dien dag niet ver laten gaan, daar hij bang was, dat zij zich te veel zou vermoeien; maar 't was een heerlijk ritje. Het was, alsof alles om hen heen liefde en geluk ademde; het hoeftgetrappel der paarden op de grasvlakten klomk hun als muziek in de ooren; overal zongen de vogels en de zon zette alles in een warm licht. Sedert dien dag vergezelde ze hem vaak, wanneer hij te paard uit moest; en zoo leerde ze den geheelen omtrek tot in bijzonderheden kennen, terwijl ze zich tevens nauwkeurig op de hoogte kon stellen van wat hij zooal te doen had; en ze stelde belang in zijn werk. Ze was niet bang voor de groote kudden vee, en nooit zag ze op tegen een langen en vermoeienden rit. Het duurde dan ook niet lang, of niemand

Het verhaal tot nu toe.

Harry Lashmore, die op de jaarbeurs bij een daar ontstaan paniekje een jong meisje, Kittie Norton, uit het gedrang redt, wordt op het eerste gezicht verliefd op haar. Hij wil meer van haar weten en tracht haar weer te vinden in de drukte. Hij ziet haar een eindje voor zich uit haar zakdoekje, met E. L. gemerkt, verliezen, dat hij opdraagt, maar haar niet kan teruggeven daar ze reeds weer verdwenen is. Later ziet hij haar terug op het buiten van den heer Lyndhurst — tenminste dat meent hij — het is echter niet Kittie, maar Eva Lyndhurst, die sprekend op Kitty gelijkt. Wel verwondert hij er zich over, dat zij niet op de vroegere ontmoeting zinspeelt, maar hij hecht daar verder geen waarde aan. Door omstandigheden verlaat hij het buiten en ziet hij Eva voorloopig niet meer. Lashmore is de zoon van een graaf, maar daar diens huwelijk, in het buitenland gesloten, door een verzuim bij de formaliteiten, in Engeland niet geldig is, heeft hij geen aanspraak op diens titel en vermogen. Hij neemt een betrekking aan in Z.-Amerika, en wil voor zijn vertrek Eva nog eens terugzien en ontmoet dan in de buurt van haar woning Kitty, die, daar ze verliefd op hem is, hem in den waan laat dat ze Eva is en zijn huwelijksaanzoek aanneemt en belooft hem naar Amerika te zullen volgen, wanneer hij zich daar een positie verworven heeft en haar roept. Lord Herndale, de man die in plaats van Lashmore erfgenaam is geworden van den titel van diens vader, is verliefd op Eva en wil haar voor zich winnen, waarvoor hem geen middel te laag is en tracht haar vader Sir Talbot, in zijn macht te krijgen, door hem in gewaagde speculaties te betrekken. Intusschen neemt Kitty een betrekking aan als gezelschapsjuffrouw en gaat met een dame naar Z.-Amerika, waar ze, op het oogenblik dat het verhaal hier verder gaat, op een bal veel opgang maakt — en Harry ontmoet. Nog heldert Kitty het misverstand niet op en als zij ten slotte trouwt met Harry dan weet deze nog steeds niet beter, of hij is met Eva Lyndhurst getrouwd. Intusschen ontmoet Eva, die met Lord Herndale, die nu haar vader geheel in zijn macht heeft, is verloofd, te Londen een zekeren Owen Osborne, een ontdekkingsreiziger, die diepen indruk op haar maakt, evenals zij op hem.

zou in Harry Lashmore's vrouw het bleke, tengere meisje gekend hebben, dat werkzaam was op de boordenfabriek en urenlang zat te wachten op de arbeidsbeurs, als ze zonder betrekking was.

Niettegenstaande hun vermoeiend leven en het vaak ruwe werk, dat ze te verrichten hadden, hielden ze zich toch nog zooveel mogelijk aan de gebruiken van de beschaaftde wereld; zoo bijvoorbeeld kleedden zij zich steeds om voor het souper, hoewel ze natuurlijk geen avondkostuum aantrokken. Na het eten rookte Harry zijn pijp, terwijl zij speelde en zong of hem wat voorlas. Soms gingen ze op bezoek naar het Groote Huis of kwam Mr. Coke bij hen; en het behoeft nauwelijks gezegd te worden, dat hij zich in gezelschap van Lashmore en diens mooie, talentvolle jonge vrouw goed op zijn gemak voelde.

Verder bezoek kregen ze nooit, behalve nu en dan een doortrekkend reiziger, en zoo leidden deze drie menschen een eenzaam leven, waarbij ze geheel op elkaar moesten steunen. Lashmore sprak nooit over het verleden; het scheen, dat de afspraak, die zij op den dag van hun huwelijk gemaakt hadden, door hen beiden als iets heiligs werd beschouwd; en Kittie, die geheel opging in haar geluk, vergat, dat verleden bijna geheel. De stem van 'haar geweten zweeg, en zelfs, al was dat niet het geval geweest, dan zou ze toch die stem wel tot zwijgen hebben kunnen brengen met de gedachte, dat haar bedrog zoowel den man, dien ze beminde, alsook haarzelf gelukkig had gemaakt. En haar liefde voor hem werd met den dag grooter. Nooit ging hij van haar weg, of het afscheid deed haar pijn, nooit keerde hij terug, of haar hart sprong op van vreugde over het weerzien.

Weken en maanden gingen voorbij en nog steeds was er geen enkel wolke aan hun huwelijkschemel verschenen. De winter derde hen niet. Hoe kouder en slechter het weer werd, des te gezelliger was het in hun knusse huisje.

Ze las veel in allerlei boeken en dank zij haar uitstekend geheugen en scherp verstand, wist ze overal wat uit te leeren. Vreemd genoeg vond ze in Mr. Coke's bibliotheek ook een boek over etiquette. Het was niet zoo onzinnig

als de meeste van dergelijk soort werken, en Kittie haalde er de voornaamste punten uit en bewaarde ze zorgvuldig in een nog onbezet hoekje van haar brein.

Plotseling werd hun geluk verstoord, zooals dat bijna altijd vroeg of laat pleegt te gebeuren. Haar paard, schichtig geworden door een vogel, die plotseling vlak voor zijn pooten opvloog, steigerde en deed Kittie op den grond tuimelen. Bewusteloos bleef ze liggen; maar gelukkig waren ze niet ver van huis, en Lashmore nam haar op, en droeg haar naar den farm. Hij was bijna buiten zichzelf van angst en bezorgdheid; Mr. Coke, die al even erg geschrokken was, reed naar den dichtsbij wonenden dokter. Deze kwam en schreef haar veertien dagen absolute rust voor. Zij voelde zich erg ziek en niet alleen Lashmore, maar ook Mr. Coke en Polly trokken het zich zoo aan, dat het was, alsof ze zeker zou moeten sterven.

In gewone omstandigheden zou het ongeval van ernstigen aard zijn geweest; maar Kittie had niet voor niets zo lang in die gezonde streek gewoond, was niet voor niets zo lang omringd geweest door liefde en geluk. Ze kwam den crisis te boven en begon spoedig weer op te knappen, zoodat Lashmore haar na verloop van een week reeds naar beneden droeg en haar op de sofa legde naast den haard. Het ongeval had hun grootste hoop vernietigd; maar ze waren nog jong en die teleurstelling was voor Lashmore niets in vergelijking met den gezondheidstoestand van zijn vrouw. Hij en Polly en Coke behandelden haar, alsof ze een prinses was; en Kittie beloofde hen met een innig-dankbaren blik, hoewel haar lippen slechts heel weinig zeiden.

Op een middag, toen Lashmore was uitgereden om den veestapel te inspecteeren, voelde ze zich erg lusteloos en vervelend; ze stond op van de sofa en liep enkele malen de kamer op en neer. Toen besloot ze het bureau wat te gaan opruimen. Ze sloot het open en raakte eenigszins uit haar humeur, toen ze de wanorde zag; want Harry was nu eenmaal de slordigste man, die er bestond; in het bureau, dat hij uitsluitend voor eigen grief gebruikte, lagen allerlei dingen in bonte mengeling dooreen — geweerpatronen, kasboeken, paardenmedicijnen, zaden, tabak, vischgerei. Ze zette zich aan het werk, om er wat orde op te stellen en daar het een welkome afleiding voor haar was, dacht ze niet meer aan haar verstoordheid over den rommel. Plotseling vond ze een gouden lucifersdoosje. Ze wist niet, dat het van goud was, totdat ze de keur zag staan; ze vroeg zich af, waarom Harry het nooit gebruikte; hij kon het gemakkelijk aan zijn horlogeketting bevestigen, waarvoor het dan ook bedoeld scheen te zijn, te oordeelen naar het ringetje, dat er aanzat. Ze ging er mee onder de lamp staan en toen ze het wat nauwkeuriger onderzocht, bemerkte ze, dat er een wapen op gegraveerd stond.

Het stelde voor een reiger met een kroontje erboven en er onder een Latijnsche zinspreuk, die zij natuurlijk niet verstond.

Terwijl ze er zoo naar stond te kijken, herinnerde ze zich weer dien avond, in het maanlicht op den rand van het bosch en zijn opgewonden woorden. Ze begreep er niets van en liet het doosje in haar zak glijden. Buiten hoorde ze Lashmore zijn paard stallen en toen hij binnen trad en haar in zijn armen nam, kreeg ze weer een gevoel van veiligheid en volle overgave, zooals altijd, als hij haar beschermend tegen zijn borst drukte.

„Wat beter vanavond, liefste?” zei hij. „Mooi zoo. Ik ben binnen tien minuten klaar.”

Ze gebruikten samen het avondeten; en toen ze toevallig haar zakdoekje uit haar zak wilde halen, voelde ze weer het gouden lucifersdoosje.

„O, kijk eens, Harry, wat ik gevonden heb,” zei ze, het hem over tafel toeschuivend. „In het bureau daar. Is dat van jou?”

Hij nam het op en bekeek het zo lang zonder een woord te zeggen, dat ze hem verwonderd vragend aanzag.

„Ja het is van mij,” zei hij eindelijk op zachten toon. Hij stak het doosje in zijn zak en bleef enkele oogenblikken recht voor zich uit zitten staren, alsof hij ver weg was met zijn gedachten; toen zei hij: „Zou je denken, dat je je sterk genoeg voelt om morgen uit te gaan, liefste? Mr. Coke zou je mee uit rijden nemen?”

„O, ja,” antwoordde zij. „Ik vind het erg vriendelijk van hem. Maar dat lucifersdoosje, Harry; het is van goud, niet?”

Zijn gezicht werd bleek en hij klemde de lippen op elkaar.

„Och, ik weet het niet,” zei hij ontwijkend. „Om hoe laat denk je klaar te kunnen zijn, morgen?”

Mr. Coke kwam haar al vroeg in den middag halen. Hij had een stapeltje couranten in de hand en reikte ze haar met een vriendelijk glimlachje toe.

„Engelsche kranten, Mrs. Lashmore. Ik dacht, dat ik er u een plezier mee zou kunnen doen. Ze zijn hier moeilijk te krijgen. We zitten hier zoo afgezonderd van de wereld, dat er voor ons niets anders schijnt te bestaan dan Quirapata. Misschien wilt u ze eens inzien. Voelt u u sterk genoeg voor een ritje? Het is tamelijk warm buiten, maar u moet u toch maar goed inbakken, anders durf ik de verantwoording niet op me te nemen.”

Ze nam het stapeltje couranten mee naar boven en neuriude een oud wijse, terwijl ze zich gereed maakte voor het uitstapje. Ja, het werd zomer. Wat was het leven toch mooi; wat was het een voorrecht hier te mogen wonen; en wat was ze gelukkig met haar man, den besten, knapsten, edelsten en onzelfzuchtigsten van alle mannen, die ooit bestaan hadden. Haar hart vloede over van geluk en dankbaarheid.

Onderweg sprak Mr. Coke, die even bezorgd voor haar was als was ze zijn eigen dochter, bijna voortdurend over Harry.

(Wordt voortgezet.)

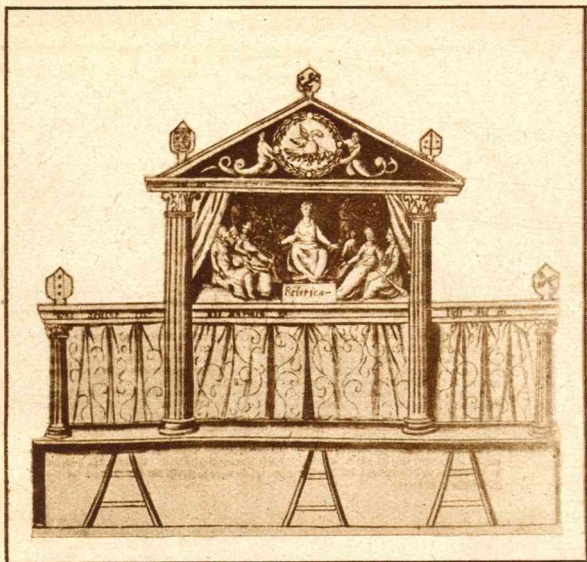
IETS OVER DE REDERIJKERS

DOOR H. v. d. HORST

Reeds vroeg, maar vooral in de 14e en 15e eeuw, traden de sprookspekers op, die eerst voor de edellieden, later ook voor de burgers de z.g. sproken verhaalden of improviseerden. Later gingen zij er toe over, de personen, die zij sprekend invoerden, ook in gebaar en kleeding na te bootsen. Van het verhalen kwam men al spoedig tot het vertoonen, waardoor het z.g. abele spel ontstond, hetwelk gewoonlijk door een sotternie of sotte cluyt werd gevolgd. Voor dat de vertoners, ghesellen van den spele genaamd, tot stichting hunner kamers overgingen, gaven zij voorstellingen op tooneelen op straat, of op het bovengedeelte van eerepoorten. Ook hielden zij zinnebeeldige vertooningen op het water of op praalwagens.

Het was gebruikelijk, dat de Rhetorijkers, de voorloopers onzer tooneelspelers, bij de tot groote feesten gegrooide wedstrijden in het boogschieten, na afloop hun Kluchtspel opvoerden en Ostade zou in deze kleurige tafereelen heerlijke onderwerpen voor zijn schilderstukken uit het volksleven hebben kunnen vinden.

Tot in de 16e eeuw gaven de rederijkers, in dien

Rederijkerstooneel. Naar de afbeelding uit Const-Thoonende Inveel bij de Ioffijcke stad Haarlem.

tijd nog gekleed in fluweelen wambuis met zilveren knopen, hun spelen in opzettelijk voor iedere gelegenheid gehuurde huizen. Uit de aantekeningen in het Amsterdamsche Gemeente-archief blijkt, dat van het bestaan der Amsterdamsche Rederijerskamer „In Liefde Bloeyende” voor het eerst in 1518 gewag wordt gemaakt. Zij had namelijk voor vast een vertrek boven de Waag in gebruik, voor haar repetities, bijeenkomsten en voorstellingen, en den 24en October van dat jaar namen Burgemeesteren van Amsterdam het besluit, een vergoeding te betalen van 29 Gulden en 4 Stuyvers voor het inrichten van bedoeld vertrek, en tevens, om de jaarlijksche huur dier kamer uit de stadskas te voldoen.

Dat de inrichting der eerste tooneelen vrij primitief was, laat zich denken. Hoewel de kerkelijke mysterie-spelen niet direct met het tooneel der ouden verband hielden, zooals vroeger vrij algemeen werd beweerd, hebben de laatsten toch van de vertooners der eerstbedoelde voorstellingen een en ander overgenomen. Vooral ook doordat de mysterie-spelen, aanvankelijk door geestelijken in de kerk gespeeld, later ook door leeken op markten en pleinen plaats vonden. Daar de schrijvers der mysterie-spelen geen beweegbaar decoratief kenden, werden de verschillende voor te stellen plaatsen ook op verschillende tooneelen voorgesteld. Soms werden drie tooneelen boven elkander getimmerd: het bovenste stelde den hemel voor, het middelste de aarde en het onderste de hel. Een bosch werd nagebootst door eenige boomen, een stad voorgesteld door een paar huisjes. Ja, vaak werd, wanneer het décor te kort schoot, voor aan het tooneel een bordje bevestigd, waarop vermeld stond, wat het decoratief moest voorstellen. Toch werden ook toen tooneelmachineeën een enkele maal gebruikt: „het aerdigste maar moeilijkste vertoon was de val der engelen, neertuimelende in de hel; doch dikwijls brak daarbij de een of ander zijn been.”

Sedert 1615 was het bij de Rederijerskamer „In Liefde Bloeyende” die toen reeds jaren bekend en geëerd werd als een „doorluchtige school onzer landstale”, gebruikelijk, dat men den toeschouwer iets had laten betalen en de geheele ontvangst werd edelmoedig afgestaan aan het Oudemannenhuis. Waar echter tegenover stond, dat de regenten van dit gesticht de kosten, die voor de voorstelling gemaakt moesten worden, ook voor hun rekening namen. Het besteden van de ontvangsten der eerste tooneelvoorstellingen vindt aldus zijn verklaring in

de historie en is een uitvloeisel van het Nederlandsch volkskarakter, de zin voor naastenliefden en weldadigheid.

Wanneer in de 16e of 17e eeuw een gesticht opgetrokken moest worden, werden vaak de geldmiddelen gevonden door 'n loterij. De trekking hiervan vond plaats in de open lucht en om den verkoop aan te moedigen, had op een opgeslagen schavot een tooneelvoorstelling plaats. Daaraan heeft bijvoorbeeld ook het Oudemannen- en Vrouwengasthuis zijn ontstaan te danken. Het grootste deel der ontvangsten penningen van een voorstelling kwam steeds aan de godshuizen ten goede. Later moest zelfs ieder buitenlandsch tooneelgezelschap, dat voor korteren of langeren tijd hier optrad, een gedeelte van de ontvangsten aan de godshuizen offeren.

De Rederijerskamer „In Liefde Bloeyende”, die als een der eerste later steeds de Oude Kamer werd genoemd, had (als trouwens nagenoeg alle vereenigingen in dien tijd), een blazoen met de zinrijke voorstelling van „een kruisbeeld met den egelantier onder de doornen”. Vele schrijvers beweren, dat niemand minder dan Karel V het recht zou hebben bevestigd, dat deze kamer dit blazoen mocht voeren. Waaruit blijkt, dat Thorbecke's woorden (de lezer vergeve ons dit anachronisme!), dat kunst geen regeeringszaak is, voor dien tijd althans niet gegolden zou hebben.

De eerste tooneelartisten bestonden bij „In Liefde Bloeyende” en de later te noemen Nederduytsche Academie, uit burgers, zelfs uit de voornaamste burgers. Later beoefenden zij de tooneelspelkunst als bijbestaan en er zijn er vele geweest, die naast het dienen van de kunst, hun tijd besteedden aan het verkoopen van boeken of — als chirurg — het behandelen van patiënten. In den beginne werd de opbrengst voor zoover die naar de spelers zelf vloeide, gelijkelijk verdeeld: ieder speelde zijn rol en kreeg zijn deel.

COSTER'S ACADEMIE.

In de 17e eeuw gaf Dr. Samuel Coster, een der eerste voorvechters der tooneelspelkunst en zelf schrijver van verschillende blij- en treurspelen (Iphigenia b.v.) den stoot tot de oprichting van een tweede kamer, die „IJver” werd genoemd. eenerzijds geschiedde dit, omdat de geest in de Oude Kamer zeer slecht geworden was, anderzijds omdat de voordeelen, die het bestuur van het Oudemannenhuis uit de opbrengst der voorstellingen genoot, in tien maanden meer dan twee duizend gulden beliepen. Dit moedigde hem aan om zijn plan, waarmee hij zich omstreeks het jaar 1616 bezig hield, door te zetten, namelijk de stichting van een houten gebouw, dat gelegen was aan de Keizersgracht, bij de Runstraat, dat Coster's Academie werd genoemd en waarvan hij verwachtte, dat „deselve een godshuis zou kunnen voeden.”

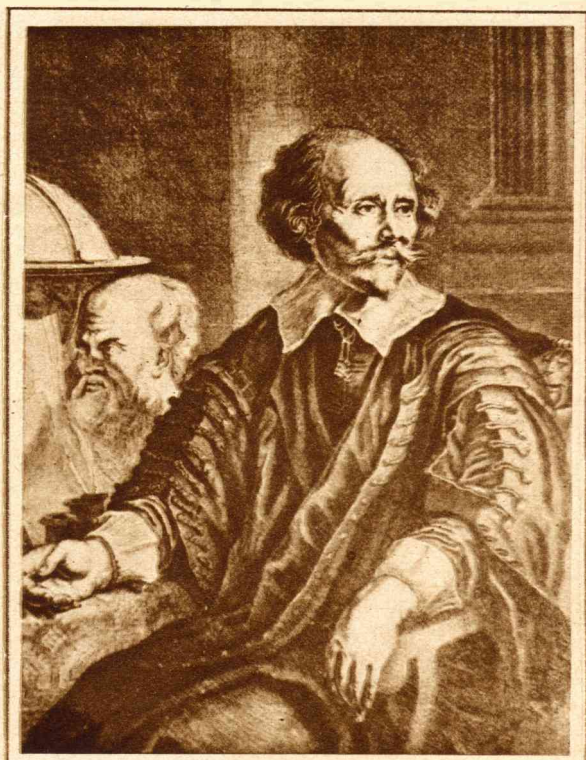
Het gebouw, dat hij geheel op eigen kosten had gesticht, werd einde 1617 ingewijd met een voorstelling van de „Moord begaan aan Willem Prins van Oranje”, door G. van Hoghendorp, welk stuk werd voorafgegaan door een voorspel van *Sixtinus*.

Het groote voordeel, dat het Oude Mannenhuis van het spelen op de Oude Kamer trok, was voor de regenten van het Burgerweeshuis aanleiding in 1617 met Dr. Samuel Coster een overeenkomst omtrent het spelen op zijne Academie te sluiten.

Dat het ook in dien tijd op de planken niet allemaal rozengeur en maneschijn was, heeft Samuel Coster tot zijn groote teleurstelling moeten ondervinden.

In den tijd, dat hij met zijn plannen tot stichting der Academie rondliep, was zijn voornaamste illusie, dat de Oude Kamer met zijn eigen scheping, zijn nieuwe Academie, zou samenwerken. In weerwil van die goede bedoelingen ontstond er echter groote tweedracht met het gevolg, dat zelfs het Burgerweeshuis aan dien strijd tegen het Oude Mannenhuis deelnam. Wat te verwonderen viel, daar het beider financieel belang raakte. De besturen van beide stichtingen poogden elkander op alle mogelijke en onverwikkelijke manieren te benadeelen, en probeerden elkander de beste spelers af te troggelen.

Het spelen van de Academie in het eigen gebouw moge — hoewel daaraan door sommige geschiedvorschers getwijfeld werd — voldoende baten hebben afgeworpen, het thans zoo gebruikelijke „op tournee gaan” bleek voor dien tijd funest: een tocht van de Duytsche Aca-

Portret Dr. Samuel Coster. 1579—1626. Stichter van de Nederduytsche Academie.

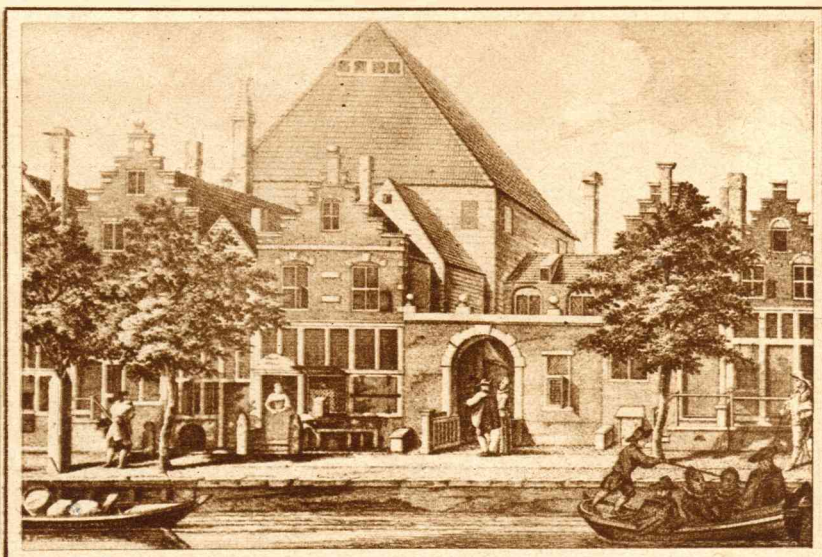
demie van Coster naar Purmerend had zulke bedroevende financiële resultaten, dat de costumes als onderpand voor de verteringen achtergelaten moesten worden. Op welke mislukte escapade de volgende versregel in het jaarspel van 1 Aug. 1619 slaat: „Staender oock noch kleeren te Purmerent verdroncken?”

Na een jaar of tien echter bleek, dat de belangen der tooneelspelkunst — of was het de zorg voor den financieelen toestand der beide godshuizen? — in de belangstelling van Burgemeesteren van Amsterdam een voorname plaats innamen. Zij spraken in de eindelooze twisten een hartig woordje mede, en vereenigden de beide partijen. Door hun bemiddeling werden de Oude Kamer en Coster's Academie één.

Toen moest er echter hervormd worden en ontstond er spoedig behoefte aan vergrooting der ruimte. De beide inrichtingen besloten in 1637 om de Academie, die geheel uit hout was opgetrokken, te her-timmeren. Vooral de raadshier Nicolaas van Campen, een oom van den beroemden bouwmeester Jacob van Campen, die in zijn kwaliteit van regent van het Burgerweeshuis midden in het conflict stond, beijverde zich, tot een voor beide stichtingen geschikte oplossing te komen. De kosten van de verbouwing werden gedragen door het Burgerweeshuis de het Oudemannenhuis tezamen, die ook weer ieder een deel van de voordeelen zouden genieten. Hoewel de kosten vooral voor dien tijd vrij hoog waren — zij beliepen een dertig duizend gulden — werd er niet lang over gepraat of gedacht. De poorters sloegen de handen ineen en met prijszwaardigen spoed werden in 1637 de plannen tot werkelijkheid gebracht, zoodat reeds in het volgende jaar het grootere gebouw kon worden geopend.

En sedert dien tijd heette het gebouw officieel Schouwburg.

Foto's uit „De Geschiedenis v. d. Amst. Stads-schouwburg”, door Dr. J. A. Worp, welwillend afgestaan door den uitgever J. Emmering te Amsterdam.

Coster's Nederduytsche Academie. De eerste schouwburg te Amsterdam op de Keizersgracht tussen Bieren- en Runstraat.

Twee mooiste meisjes. — Mlle Jacqueline Schalley (rechts) die, als het mooiste meisje van Frankrijk, naar Amerika ging om daar mee te dingen naar den wereld-schoonheidsprijs en die, zooals wij indertijd meldden, aanvankelijk niet in de Vereenigde Staten werd toegelaten, omdat zij als minderjarige zonder geleide reisde, wordt begroet door Miss Hazel Forbes (links), het mooiste meisje van Amerika.

Een leuk kiekje van een paar sneozige Pekingeesjes met hun meesteressen.

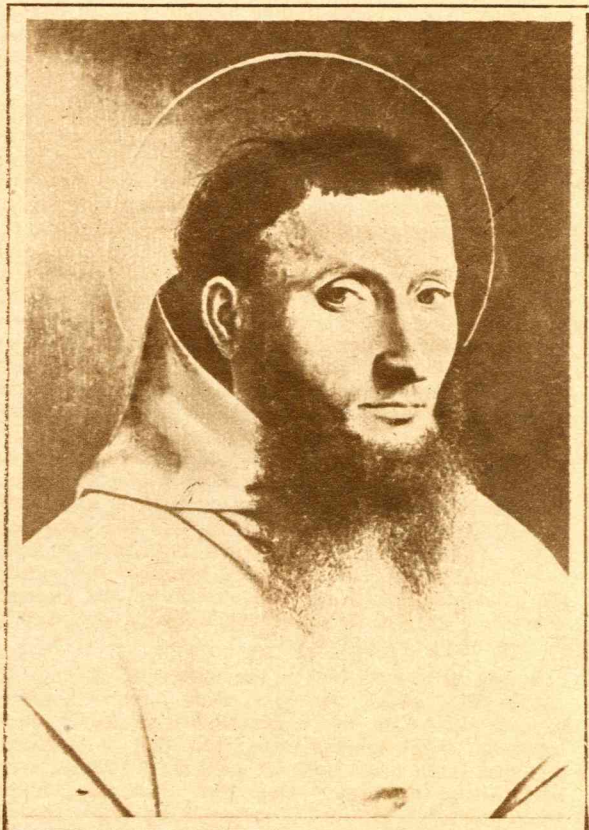
TUTTI FRUTTI

Hiernaast rechts: Een typische foto van een troepje Eskimo-kinderen in de familie-kanoe.

*

Een fraai buurtje! — Een der armenbuurten in Caïro, waar de huizen in zulk een bouwvalligen toestand verkeerren, dat ze boven de hoofden der bewoners, die nog alleen in de kelders en de gelijkvloersche verdiepingen kunnen verblijven, invallen.

Een schilderijtje van nog geen 10 vierkante decimeter groot, het portret van een Karthuizer monnik voorstellende en geschilderd door den 15de eeuwsehen Vlaamschen schilder Petrus Christus, is verkocht voor 312.500 gulden.

SPORT VAN ZONDAG

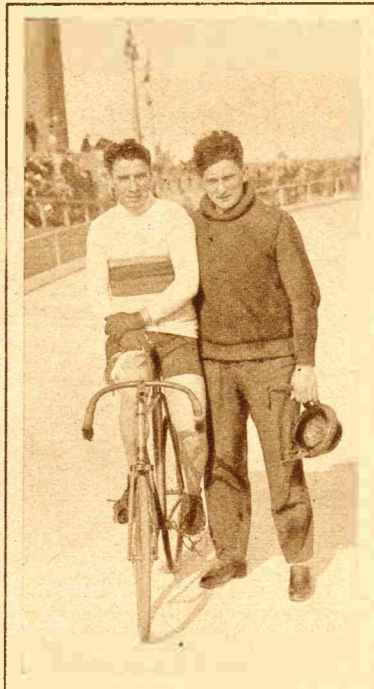
De Pinksterdagen zijn voor de Amsterdammers de uitgangsdagen bij uitnemendheid en het aantal Mokummers dat op deze feestdagen niet naar Haarlem, Zandvoort of het Gooi trekt is gemakkelijk te tellen.

Ditmaal was het weer echter buitengewoon slecht. Zondag ging het nog vrij goed, doch op Pinkstermaandag, de vacantedag bij uitnemendheid, viel er aan fietstochten e.d. niet te denken; en terwijl de restaurateurs in Zandvoort met manden vol cadetjes en diverse liters melk den Amsterdammers een gulle ontvangst bereidden, bleven deze thuis bij moeders pappot.

De sport leed daardoor niet zoo zeer onder het abnormaal slechte weer. Velen vinden het voor een voetbal- of wielervedstrijd vrij spoedig geschikt en daar de trek naar buiten achterwege bleef, kreeg vooral de wielervedbaan het vrij druk. Voor de voetballeij schijnt de aardigheid er nu toch wel wat af te zijn. Zelfs machtige namen als Amsterdam en Brussel vermochten althans niet meer het terrein van Ajax behoorlijk te bevolken. Het vertoonde spel viel ook al niet mee en de thuisblijvers hadden dus ditmaal geen ongelijk. Heel de vertooning leverde het bewijs dat het nu voorloopig maar gebeurd moet zijn

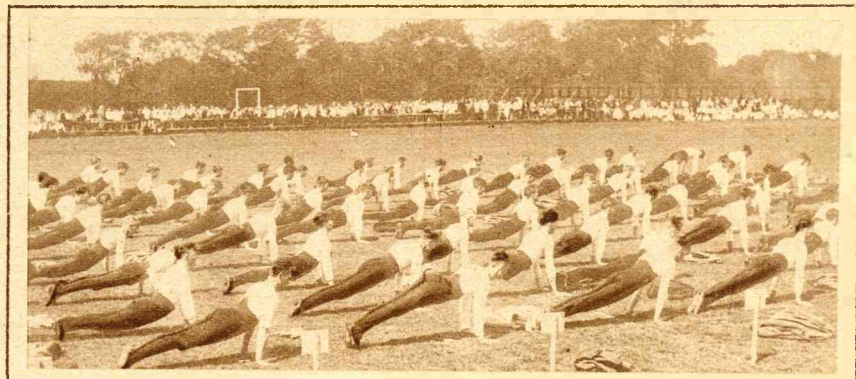
Van de Stadion Wielervedbaan. Aardig moment uit den premiewedstrijd voor beroepsrijders.

Van de Stadion Wielervedbaan. Victor Linart de bekende stayer won het nummer achter groote motoren.

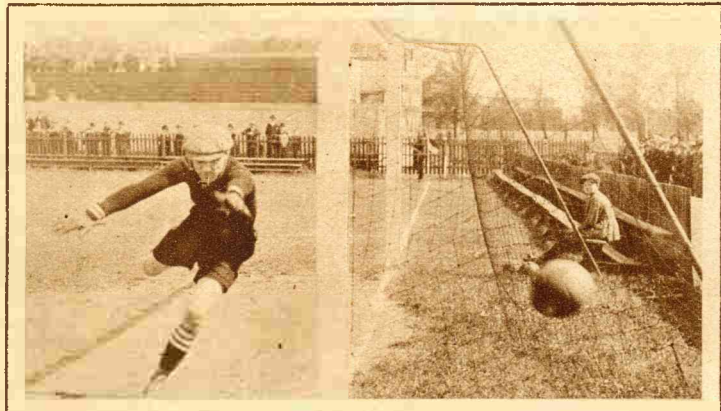
De Koninklijke Nederlandsche Motorbootclub hield Zondag een feesttocht naar Edam en Volendam. Een der fraaie versierde booten in het pittoreske Edam.

Turnfeesten te IJmuiden, georganiseerd door de turnvereniging „IJmuiden", ter gelegenheid van haar 25-jarig bestaan. Vrije oefeningen voor heeren.

met „king soccer" en wij vertrouwen dat men zich daaraan in de hoofdstad ook zal houden. Men krijgt anders van het goede te veel.

De stadion-directie had weer eens kans gezien om beslag te leggen op den grooten Belg Linart. Dit beteekent steeds een groote belangstelling, gezien de Amsterdammers den Belg zeer gaarne in actie zien. Ook ditmaal heeft deze renner de roep, welke er van

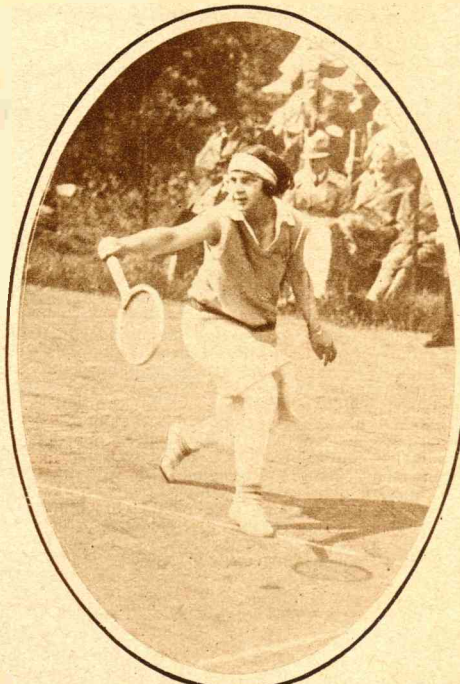
Uit den voetbalwedstrijd Amsterdam—Brussel. De Belgische doelverdediger gepasseerd.

J. v. d. Heiden, de winnaar der amateurs van het Nederlandsche wegwedstrijd.

Kea Bouwman, onze kranige Hollandsche tennisspeelster die te Parijs in het Intern. Tournooi het dames enkelspel won.

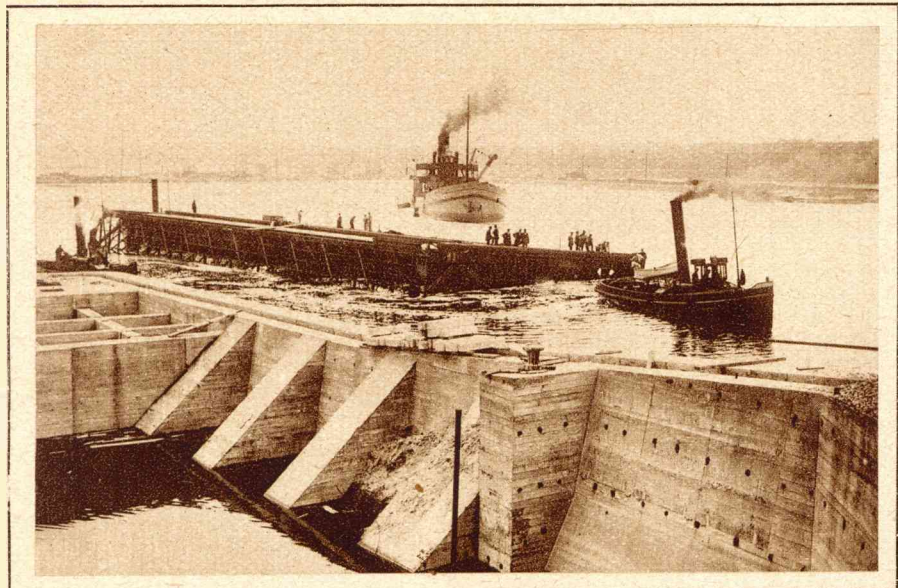
Mejuffrouw Straab won te Haarlem het dames enkelspel in het Pinkstertournooi der Haarlemsche Lawn tennisclub.

hem uitgaat, wederom volkomen bevestigd.

Noch Snoeck, Schlebaum of de Duitscher Saldow konden hem benaderen en het spreekt vanzelf dat het motornummer op zichzelf hierdoor wel eenigszins tegenviel. Vooral in den tweeden rit was er slechts bij uitzondering sprake van eenigen strijd.

Snoeck viel tegen, terwijl Schlebaum kranig reed en de Duitscher Saldow in het stuk niet voorkwam.

Hiermede is het voornaamste Pinkstergebeuren op sportgebied verteld. Wel zijn de tennisspelers(sters) en ook onze hoofdstedelijke cricketspelers in actie geweest, doch de publieke belangstelling voor deze beide mooie takken van sport is zoo bedroevend gering, dat wij het niet aandurven hier dieper op in te gaan.

31 Mei was voor de sluiswerken te IJmuiden een belangrijke dag; dien dag is n.l. de eerste groote sluisdeur geplaatst. Het transport van de groote sluisdeur zullen onze lezers zich nog wel herinneren, en nu is dit geweldige gevaarte op zijn plaats gebracht. Van dit bijzonder moeilijke werk hier een paar foto's. Links: Een kijkje op de sluisdeur zooals ze naar het Binnensluishoofd werd gesleept, zooals men ziet ligt de deur nog plat op het water. Door de onderste vakken met water te vullen, kreeg men de deur in verticalen stand (rechts), zoodat ze op haar plaats in de sluis gevaren kon worden.

Gemengd Nieuws

Door de goede zorgen van den Bond van Bedrijfsautohouders in Nederland en de firma Lakerom's Commissiehandel te Rotterdam worden bij de onbewaakte overwegen borden geplaatst, als hier boven afgebeeld. Zij bestaan uit een metalen driehoek, waarop op donkeren achtergrond in geel een locomotief is geschilderd, die het bord bij dag goed zichtbaar maakt. Om het ook bij avond duidelijk te doen opvallen is de omtrek van de locomotief bezet met 60 cataphotes (glazen kaatslichtjes) waarin het licht van auto- of fietslantaarn weerkatst. Het eerste, hier afgebeelde bord is geplaatst bij den onbewaakten overweg te Schoorl.

zand worden gestort om een gedeelte van het water te dempen, teneinde den weg te kunnen verbreden. Zooals men ziet is reeds een flink gedeelte van het water volgegooid.

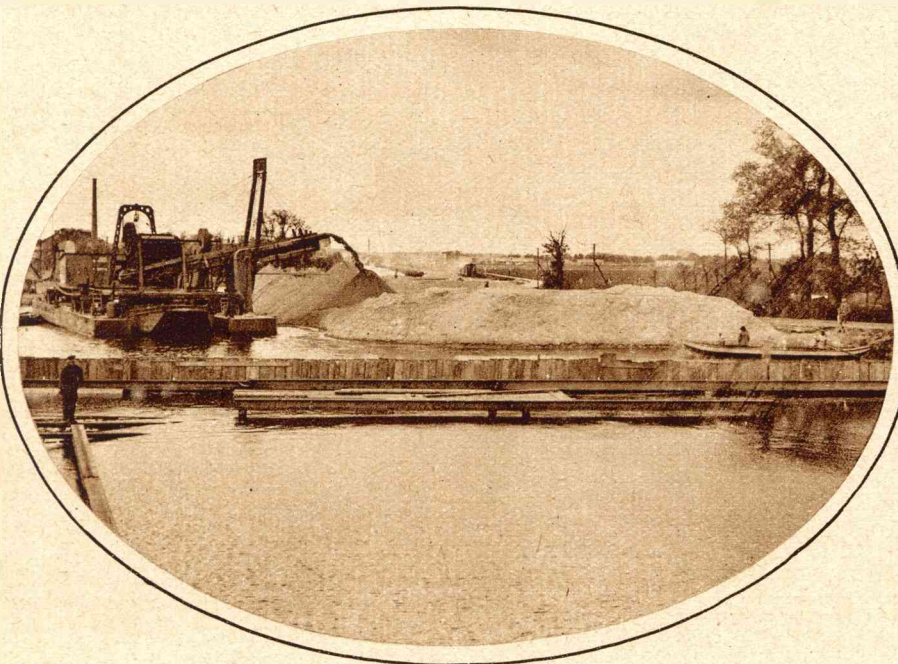
Het echtpaar M. Boas-Pais te Amsterdam heeft den 7en Juni zijn Gouden huwelijksfeest gevierd.

Aan den Muiderstraatweg nabij de Vinkenbrug wordt thans hard aan de verkeersverbetering gewerkt. Groote hoeveelheden

De bekende bouwmeester Eduard Cuypers, die niet alleen in Nederland, maar ook in Ned. Indië tal van gebouwen heeft gezet, en die door zijn langjarig verblijf in Amsterdam in onze stad zeer gezien was, is te 's-Gravenhage overleden.

De hulpbrug te Muiden, waarover het verkeer in de richting van Amsterdam naar het Gooi thans geleid wordt.

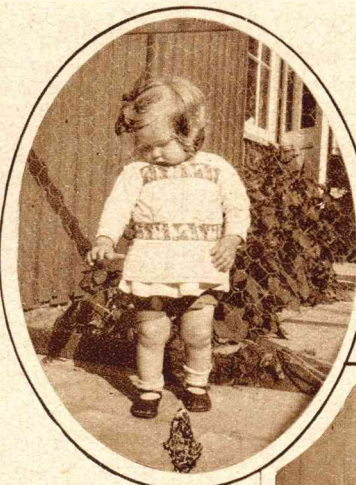
* * *

In ovaal: Een kijkje van de Vinkenbrug naar Diemen. Op deze plaats zal een brug worden gebouwd, zoodat de bocht, waarin nu de Vinkenbrug ligt, vervalst en een rechte weg verkregen wordt.

De Vrouw en haar Rijk

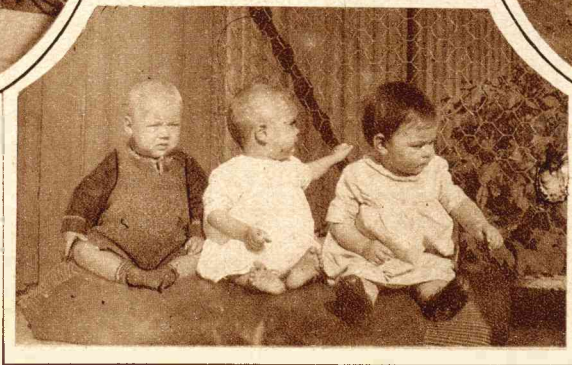
In de meeste groote plaatsen van ons land zijn tegenwoordig kinderbewaarplaatsen, die, hoezeer ook verschillend in den vorm van de inrichting, alle ongeveer hetzelfde doel beoogen n.l. zuigelingen en kinderen beneden den schoolleeftijd gedurende den heelen dag op te nemen. De moeders, die buitenshuis moeten werken om mee bij te dragen in de verdiensten van het gezin, of door ziekte niet in staat zijn behoorlijk voor haar gezin te zorgen, kunnen daar haar kinderen brengen en weten ze daar veilig. De leiding van zoo'n inrichting is gewoonlijk toevertrouwd aan een verpleegster of kinderverzorgster, die bijgestaan wordt door een of meer hulpen, hetzij voor het huishoudelijk werk, hetzij voor de verzorging van het jonge goedje. Hoeveel personeel er noodig is, is natuurlijk geheel afhankelijk van den omvang van de inrichting. Waar veel zuigelingen opgenomen worden, is natuurlijk veel meer hulp noodig, dan daar waar de kleuters de hoofdzaak zijn. Niet dat die kleine scharrelaartjes van 1½—2½ jaar niet veel zorg geven! O, neen, ze eischen ook onze volle aandacht. Maar bij de zuigelingen met al hun fleschjes en papjes en kruiken en plasjes en hoopjes komt toch nog heel wat meer kijken.

Als een kinderbewaarplaats goed ingericht is, is er een zuigelingenzaal, waar iedere zuigeling zijn eigen bedje en verdere benodigdheden vindt, waar voor de oudere zuigelingen loophekken en tafelstoelen zijn, zoodat ze zich heerlijk — en veilig — kunnen oefenen

en veel geduld voor deze peuters heeft. Want 't is een heele toer om al die kromsprekende of nog bijna zwijgende klantjes in al hun vreugde en verdriet te begrijpen. Prettige lage stoeltjes en tafels en gezellige platen langs de wanden voltooien deze afdeling.

Kinderbewaarplaatsen.

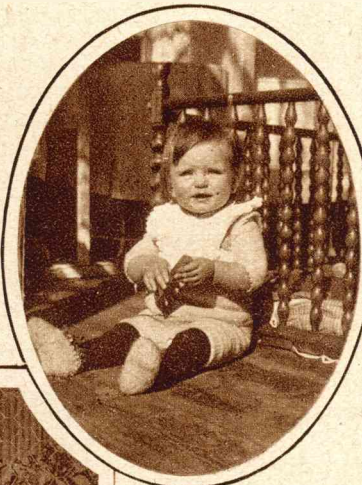
in kruipen en staan, en rustige pogingen voor spelen kunnen doen. Een badkamertje en melkkaukentje, grenzend aan de zuigelingenzaal, is een heerlijk bezit in zoo'n inrichting, en hoe beter die voorzien zijn van materiaal als badjes, handdoeken, babyweegschaal, frisch kookgerij en hygiënische flesschen en spenen, hoe prettiger er gewerkt kan worden, en hoe meer kans er is, dat het den zuigelingetjes goed gaat.

Voor de loopertjes is er dan een prettige ruime tusschenafdeling, waar dit stelletje niet door de grootere baasjes onder den voet gelopen kan worden. Een flinke voorraad sterke blokken, karretjes en poppen zijn hier onmisbaar, maar bovenal de leiding van iemand, die groote toewijding

Dan is er nog een flink lokaal voor de grooten, d.w.z. de kleuters van 3—6 jaar, die zich in zoo'n kinderbewaarplaats al heel gewichtig voelen!

Onmisbaar zijn de kribjes van zeildoek op een houten raam gespannen, die gelegenheid geven om de geheele bevolking 's middags een rustuurtje te bezorgen. Als die opklepbaar langs de muren in een van de lokalen zijn aangebracht is een aparte slaapzaal niet noodig.

Ook voor de grooten is een bad nu en dan zeer nood-

zakelijk, zoodat een douche-kamer-tje slecht gemist kan worden, — en waar zoo'n groote bevolking van klein grut is, vereischen goede W.C.'s en waschgelegenheid ook alle aandacht.

Waar de kinderen dikwijls uit slechte woningen komen, is een flinke tuin of speelplaats onontbeerlijk; was die er niet, dan zouden de zuigelingen nooit buitenlucht krijgen, behalve bij het halen en brengen. Met de grootsten wordt wel gewandeld, maar met zoo'n heel stelletje van 1½—3 jarigen is dat natuurlijk vooral in een stad bijna niet te doen.

Een prettig spreekkamertje, een flinke gang met kapstokken en een handige keuken, bijkeuken en wagenbergplaats voltooien de geheele inrichting.

In kleinere plaatsen is gewoonlijk een ruime arbeiderswoning, soms twee aan elkaar getrokken, heel geschikt tot kinderbewaarplaats in te richten.

Soms hoor ik de opmerking van buitenstaanders, dat het den ouders toch wel wat al te gemakkelijk gemaakt wordt, als er zoo voor hun kinderen gezorgd wordt, als ze zelfs gebaad worden inplaats van dat moeder dat doet. Maar och, als we ons even verplaatsen in het leven van vele van die moeders, die dikwijls van 9—5 uit werken zijn en waarvan in die uren 't mogelijk maximum van werk verlangd wordt, terwijl haar kindje soms nog maar een paar weken oud is, of die voor een groot gezin te zorgen hebben, met de eindeloze zee van werk in den vorm van koken, naaien en wasschen, dan gaan we er anders over denken en begrijpen we, dat we zacht moeten oordeelen over haar, die haar kind niet rein weet te houden. — Natuurlijk, er zijn uitzonderingen; er zijn moeders, die 't werkelijk een beetje te gemakkelijk opnemen, maar terwille van die mogen de anderen niet lijden.

't Ideaal zou natuurlijk zijn, dat de maatschappelijke toestanden zoo werden, dat alle gezinnen goed behuisd waren en de moeders zich geheel aan haar huishouden en haar jonge kinderen konden geven. Maar, zoover zijn we nog lang niet!

J. F. JACOBS-
ARRIENS.

Zomerdranken.

NAPOLITAINE (3/4 flesch.)

6 sinaasappelen; 1 citroen; 180 gram suiker, waaronder een paar tabletten suikertjes; 1 d.L. water; 2 d.L. bessensap

Bereiding: Rasp met een paar suikertjes de schil dun af van een goed geborstelden sinaasappel. Pers al de vruchten uit. Breng ondertusschen het water aan de kook, voeg hierbij de sinaasappelschil en de suiker. Los deze in het water op. Giet, na bekoeling, het vruchtensap er bij, dat eerst door een doek gezeefd is, tot het volkomen helder is geworden. Doe de napolitaine in een goed schoongemaakte flesch.

Verduin ze bij gebruik met 1/3 deel aan water. Bewaar ze niet lang.

FOSCO (1 flesch.)

50 gram poederchocolade; 250 gram suiker; ½ stokje vanille; ½ L. water.

Bereiding: Laat de vanille op een hoekje van het fornuis

lang in het water trekken. Vermeng dan in een pannetje chocolade en suiker, meng dit aan met wat van het water. Voeg de rest van het water en de vanille toe en laat dit samen 20 minuten zachtjes koken. Neem daarna de vanille er uit. Giet fosco in de goed schoongemaakte flesch. Verduin 't bij gebruik met p.l.m. 2 deelen koude melk. Fosco kan niet langer dan ongeveer drie weken bewaard worden.

ANANASSORBET.

1 groot blik ananas; het sap van 1 citroen; 1 d.L. water; 300 gram suiker; 1 d.L. slagroom; een volle lepel poedersuiker; carmijn.

Bereiding: Snijd de harde puntjes uit de ananas. Verdeel de helft in kleine stukjes; hak de rest heel fijn. Wrijf de gehakte ananas door een paardehaken zeef. Vermeng dit sap met het citroensap, water, het ananassap uit het blik en de suiker,

roer er in, tot de laatste geheel is opgelost. Laat dit mengsel half bevroren. Kleur het dan licht rose door een paar druppels carmijn. Roer er daarna de stukjes ananas door en den stijfgeslagen room, die eerst met een lepel poedersuiker vermengd is.

Presenteer den sorbet in glaasjes met een lepeltje er bij.

BOWL.

Versche vruchten, die de tijd van het jaar oplevert als: sinaasappelen, kersen, aardbeien, peren, appelen, bananen, perziken; 1 blik ananas; (Indien er geen versche vruchten zijn; of ze zijn nog te duur, kan men vruchten uit blik nemen.)

HELDERSCHE LUNCHROOM

Spoorstraat 51

HELDER

HET adres

voor koffiedrinken

1 flesch Meiwijn of bessenvijn; suiker; 1 flesch spuitwater.

Bereiding: Maak alle vruchten schoon, verdeel ze in kleine stukjes, voeg het sap van vruchten uit blik of flesch toe en een klein gedeelte van den meiwijn. Laat de vruchten hiermee in een gesloten terrine of bowl ongeveer ½ dag (minstens) trekken. Voeg een uur vóór het gebruik de rest van den Mei- of bessenvijn toe, suiker naar smaak en een weinig spuitwater. Roer er af en toe in, om de suiker goed te laten oplossen. Doe er, vóórdat de bowl in de glazen gedaan wordt, de rest van het spuitwater in.

Presenteer er vanille wafeltjes bij.

CITROEN LIMONADE.

1 L. water; 750 gram suiker; 10 à 15 citroenen; 5 gram citroenzuur.

Bereiding: Laat het water trekken met de dun afgenomen schil van 3 citroenen. Voeg

de suiker toe en kook deze massa 10 à 15 minuten door. Zeef de stroop, laat ze bekoelen, voeg het uitgeperste en gezeefde sap van de citroenen toe en het citroenzuur, dat van te voren opgelost is, en een weinig van de nog warme stroop. Laat de limonade goed koud worden. Zet ze in heete dagen op ijs.

Doe er, voor 't gebruik, naar smaak water bij.

CATHARINA.

WEET GE.

Weet ge... dat ge steenen vloeren het beste kunt reinigen met heet zeepsop? Met warm water nadweilen, om alle zeep te verwijderen.

Weet ge... dat ge het roesten van strijkijzers kunt voorkomen, door ze, nog warm zijnde, met kaarsvet in te smeren?

Weet ge... dat suiker in water opgelost, een goed middel is om fijne kant te stijven.

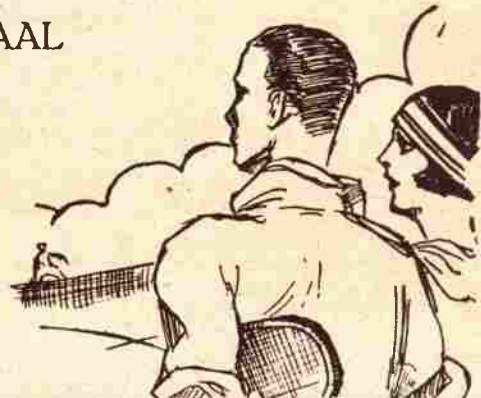
FLANELLEN SPORTKLEEDING VEREISCHT EEN SPECIAAL
REINIGINGSMIDDEL DAT KRIMPEN EN GEEL
WORDEN VERHINDERT. DIT IS:

LUX

VRAAGT GRATIS — CAMERA PROSPECTUS!

L 332 - 27

STAM STOOMT

DOGGENAAR's

Bloemenmagazijn en -Kweekerij
Geest 18 - ALKMAAR - Telefoon 292

Planten en Bloemen
Smaakvol bloemwerk

Gebruikt Schekkerman's Verf

Vraagt prijs en kleurenkaart aan de Electr. Verf fabriek
J. SCHEKKERMAN te Hoorn - Kruisstraat 11 - 13

Geachte Lezers!

Doet uw inkoop bij

**Nierop &
Slothouber**

Alkmaar, Langestraat 52
of

Hoorn, Groot Noord 85
en U is tevreden

J. Th. Kroone

Gedipl. Horlogemaker en Goudsmid
MOLENSTRAAT - SCHAGEN

Meest gesorteerd magazijn van
Klokken, Horloges, Wekkers,
Barometers

Voordeelig adres voor
Trouw- en Verlovingsringen
Gouden en Zilveren Werken

Stijl Regulateur Klokken met
14-daags slagwerk.
63 cm. lang . . . f 15.—
Alle uurwerken 5 jaar garantie.

FIRMA JAN REEK

Steen- en Beeldhouwers

OPGERICHT 1892

ORANJESTRAAT t.o. STATION - ZAANDAM

GEEF MIJ MAAR

**BAKKER'S KOFFIE
en BAKKER'S THEE**

ALKMAAR, TEL. 730

TIBET

Tapis Belge en Axminster

KARPETTEN

De Beste, in het gebruik de Voordeeligste
Speciaal adres:

OBER, Langestraat 20 - Alkmaar

**DE BESTE
CIGARILLO**

2 1/2 Cent

BEZOEKT de naar de
eischen des tijds ingerichte
Scheersalon van
G. KONIJN, Coiffeur.
Rijksstraatweg B 38a,
Noorddorp gem. Heemskerk
Tevens een pracht collectie
sigaren en sigaretten

**Zwarte Leghorns en
Hamburger Goudpellen**
Broedeieren à f 0.25 p. st.
Onbevruucht vergoed
Hoenderpark „MEDIENO“
ALKMAAR

FIRMA KNAPEN & Co.

Electr. Timmerfabriek en Kistenmakerij
Leliestr. 104 - BEVERWIJK - Telef. 2177

Bollenkisten voor Export

Bloembollenkisten - Groentenkratten - enz.
Vluggere levering. Prima kwaliteit. Scherp concurrerend

DAPPER & HARDER

STEENHOUWERIJ

H O O R N

STEENHOUW- EN MARMERWERKEN

Werkplaats: tegenover Hotel „HET WITTE PAARD“
Woonadres: **SPOORSTRAAT 18**

JAC. MET - ALKMAAR

Telefoon 572

AUTO-GARAGE

Rijtuig- en Carrosseriefabriek

Levering van prima carrosserieën op ieder gewenscht chassis

OFFICIAL FORD-DEALER

Alle modellen uit voorraad leverbaar

Toont wie gij zijt!

Toont het door Drukwerk

Door goed Drukwerk

DRUKKERIJ „VREDRO“

voldoet in elk opzicht

Uiterste prijsnootering

Tel. 1077 - Alkmaar

SCHOONMAKEN!!

is een genot, als bij dit werk worden gebruikt,

Cefal Kunstkalk

(1 x witten, helderwitte niet afgevede muren)

Cefal Blank

(de schuurpoeder bij uitnemendheid)

Cefal Huishoud Ammonia

(voor het afnemen van alle geschilderd zoowel
als ongeschilderd houtwerk, marmeren en an-
dere vloeren, het krimprijg wasschen van
wollen goederen enz.)

Cefal Meubel- en Linoleumwas

(laat zich zeer gemakkelijk verwerken en geeft
den hoogst denkbaren glans).

Vraagt daarom uwen winkelier CEFAL-ARTIKELEN
en weiger alle andere.

Chemische Fabriek „Labori“, Alkmaar

Hotel, Café-Rest. „Woud“

Spoorstraat 31 - Helder

Telefoon 384

Prima keuken Nette bediening

Minzaam aanbevelend

*Wij ontvingen mooie
VOORJAARSHOEDEN
Billijke prijzen.*

*Beleefd aanbevelend,
G. LANDWAART DONKER*

VOOR ALLE SOORTEN

BLOEMWERK

IS OOK UW ADRES

D. KRUIT

Molenstraat 135

SCHAGEN

Telef. 78

Vakkundige bediening

Verzending door heel
Nederland onder garantie

*Voor HAARVERZORGING is
het beste adres:*

*PEPERSTR. 2, PURMEREND.
Speciaal ingericht voor knippen,
wasschen, onduleeren, manicure
en haarverven Wij maken mooie
haarvlechten en onzichtbare
haarvulling van uw uitgevallen
haar.*

*Beleefd aanbevelend,
G. LANDWAART DONKER,
Gediplomeerd coiffeuse,
PEPERSTR. 2, PURMEREND*

Bezoekt te Alkmaar:

Lunchroom-Restaurant „De Karseboom“

Langestraat (recht over het Stadhuis) Telefoon 813

Prima Consumptie - Gerenommeerde keuken - Billijke prijzen

Gezellig Interieur - Pracht Orchestrien

Aanbevelend J. H. LUUPERZT

Tuberculoselijders

worden radicaal en standhoudend genezen, wan-
neer zij niet tot het allerlaatste wachten met
het gebruik van de uitgevonden middelen en
geneesmethode van ondergeteekende.

Zoekt hulp waar die te krijgen is en dat is alleen bij

EILERS - Oegstgeest

Dat is reeds wereldbekend.

EEN CROCQSON HOED

STAAT ALTIJD GOED

Grootste assortiment

Lage Prijzen

HERM. DU CROCQ

Hoogstraat 4 - Alkmaar - Telef. 352 - Heerenmodes

Voor Rijwielen, Motoren en reparatie is uw adres **P. OTJES,** Schoutenstraat
Alkmaar

Radio-Toestellen en Onderdeelen

Handelaren en Zelfbouwers genieten groote rabatten

RADIO-TECHNISCH BUREAU

L. KOSTER - AMSTERDAM

NIEUWE HOOGSTRAAT 24 - TELEF. 49502

J. DENIJS ZAADHANDEL Laan-Schagen

Telefoon 24

Handel in:
Tuin-, Bloem- en
Landbouwzaden,
Bloembollen
en Knolgewassen

Land- en Tuinbouwers
koopt uw

Zaaizaad en Planten
voor Land en Tuin
bij

KL. OUD

Zaad- en Plantenhandel
te ST. PANCRAS

en gij zult beslist tevreden
zijn, omdat ik mijn uiterste
best doe om zooveel mogelijk
te kwaliteit waar te verkopen.
Alle Zaterdag in Alkmaar,
Dinsdags in Purmerend.

ZOMER
SPROETEN
verdwijnen spoedig door een pot
SPRUTOL
Bij Alle Drogisten

O WEE!

Jong heertje (in den trein):
„U ziet mij telkens zoo aan,
herinnert mijn gezicht u aan
iemand?“

Oude heer: „Ja, het herin-
nert mij aan mijn gestorven
tante, maar haar knieval was
meer ontwikkeld en donkerder
dan de uwe.“

DE VOORDEELIGE KLANT.
„Meneer, mag ik asjebliet
een ons boter en een half ons
kaas? Moeder zal u een gulden
brengen als vader thuis komt.“
„Heel goed,” zegt de boter-
handelaar, die aan zulke in-
kopen gewend is.

„Maar ik wou graag nu geld
terug hebben, want moeder
heeft geld voor den muntmeter
noodig.“

KRUKKEN WERK.

Het gebeurde tijdens een biljartwedstrijd, dat een der spelers
kampioen van dit en van dat een reuzen-serie maakte.
Een der toeschouwers, wendde zich tot zijn vriend, met de
woorden: „Is dat nou biljarten?“
„Wat 'n vraag! Natuurlijk, wat zou het anders zijn?“
„Maar,” vroeg de eerste weer, „hoe heet dan eigenlijk dat
spel, dat wij samen altijd spelen?“

MISLUKTE AANSLAG.

Mijnheer Schraap was een van die lieden, die er steeds op
uit zijn alles voor niets te krijgen. Op zekeren dag, toen
hij een kennis in de buurt een bezoek bracht, zag hij, dat
een heerlijk gebraden hoentje op tafel stond. Watertandend
snoof hij den fijnen geur op.

„Zeg, ouwe heer,” zei hij toen, „dat ziet er smakelijk uit.
Eet jij dat heelemaal alleen op?“
„Neen,” antwoordde de ander, die zijn bezoeker kende
„met spinazie en aardappelen en wat er alzo meer bij be-
hoort!“

VERKOELING.

„Waarom speel je zoo
zenuwachtig met dien
waaier en houdthem zoo
voortdurend vast?“
vroeg zij. „Ben je er
bang voor?“
„Ik ben bang voor al-
les, wat verkoeling tus-
schen ons kan brengen“

DE KAMER-ANTENNE.

„Mina,” zei mevrouw streng, „heb je dat groote spinnweb
daar nu niet eens zien zitten? Raag het dadelijk weg.“
„O gunst, is dat een spinnweb!“ vroeg de meid verbaasd.
ik dacht, dat het bij mijnheer zijn radio hoorde.“

TERUGGEKAATST.

Stella: „Die jonge Pieterse is toch een vleier.“
Ella: „Hoe dat? Heeft hij gezegd, dat je mooi bent?“
Stella: „Neen, dat zei hij van jou.“

KENNEN.

Gerard: „Wanneer heb je Nico het eerst leeren kennen?“
Herman: „Leeren kennen? Toen ik de eerste maal geld
van hem wilde leenen.“

DE „NIEUWE“ HOED.

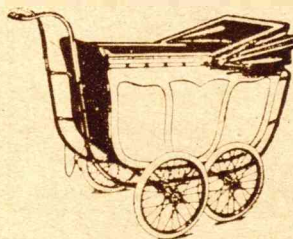
„Wat heb jij daar een mooien nieuwen hoed!“ zei zijn vriend
bewonderend. „Waar heb je die vandaan?“

„Dat wil ik je wel vertellen,” zei de ander. „Ik heb hem ge-
kocht in 1919. Een jaar daarna liet ik hem stoomen en het jaar
daarop liet ik er een nieuwen band om zetten. Daarna borstelde
ik hem elken morgen zorgvuldig af en kon er zoo weer drie of
vier jaar mee toe. Nog een paar keer heb ik hem daarna laten
stoomen en nu vanmorgen heb ik hem in een restaurant geruild.“

V. ROSSEM'S

Poorters-Toeback
30 ct. per half ons.

„THE MARMET“

De „Lichtste Wagen“
der Wereld.

Alléén verkrijgbaar bij:
P. F. L. DE RIDDER
alléén **HARTENSTRAAT**
Amsterdam

OPRUIMING:

Kinderwagens vanaf f 22.50
Vouww. m. kap „ 15.—

DUIDELIJK.

Vervelende kerel: „Ga
je denzelfden kant uit als
ik?“

Slachtoffer: „Ik denk het
niet. Hoe ga jij?“

DAT KWAM UIT.

De parvenu leidde zijn
bezoekers door zijn bezit-
tingen.

„Zie je die ruïne? Die is
603 jaar oud!“
„Hoe weet je dat zoo pre-
cies?“

„Ik heb dit kasteel drie
jaar geleden gekocht en
toen zei de vorige bezitter,
dat 't ding daar zeshonderd
jaar oud was!“

HET ZEKERE TEEKEN.

De bezoeker: „Wat ziet
je kleine meid er lief en on-
schuldig uit.“

Haar gastvrouw: „Zoo?
Ik had het nog niet opge-
merkt. Annie, wat heb je
weer uitgevoerd?“

MEUBELEN

vindt U in
GOEDKOOPE

prijzen bij

A. L. BUEHRE
OVERTOOM 260

Is Uw glas of bril gebroken?

Onmiddellijke uitvoering van
Reparatiën en Recepten.

Firma **M. E. BOLLEMEYER**
Opticiens.

117 Javastraat 117
AMSTERDAM Tel. 50117

Oplossing Prijsvraag No. 8

De oplossing is:

DE SCHIJN REGEERT DE WERELD, 'T RECHT BE-
STAAT SLECHTS OP HET TOONEEL.

De prijzen werden bij loting als volgt toegekend:

- 1 luxe beeldje,
O. Stienstra, de Clercqstraat 5, Amsterdam.
- 1 heerenportemonnaie,
G. Wagemans, Transvaalstraat 26 II, Amsterdam.
- 1 theekistje,
H. B. Leeseman, Cabralstraat 17 I, Amsterdam.
- 1 aschbakje,
Bekkers, Davisstraat 54 III, Amsterdam.

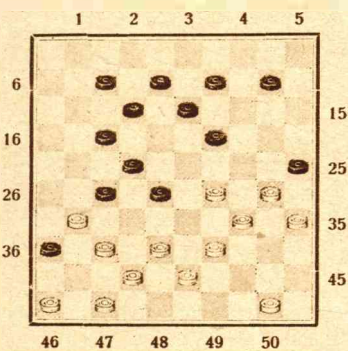
ONS SPEELHOEKJE

DAMMEN.

Onder leiding van G. Adavo.

DAMPROBLEEM No. 19

Zwart: 13.

Wit: 13.

De diagramstand in cijfers moet
zijn: Zwart 13 schijven op: 7—10,
12, 13, 17, 19, 22, 25, 27, 28 en 36.
Wit 13 schijven op 29—31, 34, 35,
37—39, 42, 43, 46, 47 en 50. De vraag
luidt: Mag zwart, die aan den zet is,
hier 19—23 spelen? Het antwoord
moet gemotiveerd worden ingezon-
den!

OPLOSSING No. 16.

(H. N. J. Winter, Rijswijk.)

De diagramstand in cijfers was:
Zwart 10 schijven op 7—9, 13, 16,
18—20, 24 en 40. Wit 10 schijven op
21, 29, 31—34, 41, 45 en 48. Wit wint
op geestige wijze door 33—28!
(16×47), 28—22 (18×38), 48—42!
(24×33), 34—29!! (33×24), 42×33!
(47×29) en 25×1!!

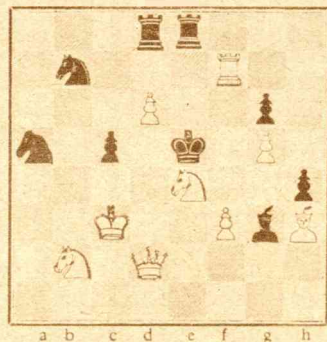
Jammer is, dat zwart's laatste zet
zeer onlogisch is daar hij in plaats
van 11—16 door 18—23 had kunnen
winnen. Overigens is de bewerking

als „ontleding“ zeer geslaagd te noe-
men.

SCHAKEN.

SCHAAKPROBLEEM No. 19.

Zwart: 9.

Wit: 9.

De diagramstand in twee zetten
behoort te luiden: Wit K c 3, D d 2,
T f 7, L h 3, P b 2, P e 4 en drie pion-
nen op d 6, f 3, en g 5. Zwart K e 5,
T d 1, T e 1, P a 5, P b 7, L g 3 en
drie pionnen op c 5, f 6 en h 4. Wit
speelt en geeft mat in twee zetten!
Varianten aangeven!

OPLOSSING No. 16.

(van M. Feigl.)

De diagramstand in cijfers was:
Wit 10 stukken n.l. K a 1, D e 8, T c 3,
T d 1, P b 2, P g 7, L d 4, L g 6 en
pionnen op c 2 en e 6. Zwart 8 stuk-
ken namelijk: K d 5, D h 4, L a 7,
P b 8, P g 1, pionnen d 6, e 7 en h 6.
Wit speelt als sleutelzet T c 3—h 3!
een „long-shot“! Op zwart! L x L
volgt 2 wit D b 5 mat. Op zwart
1 D x T volgt 2 wit c 4 mat. Op
D x L volgt 2. c 4 mat enz.!

Geniet van Uw Leven!

Door het lichaam en in het bijzonder de zenuwen te
sterken met Sanatogen zult ge in staat zijn meer en beter
te werken en toch onvermoeid van Uw vrijen tijd te
genieten.

Sanatogen vernieuwt Uw bloed en sterkt Uw zenuwen,
doordat het aan Uw lichaam juist die stoffen — phos-
phorus en albumine — toevoert, waaruit nieuwe kracht
wordt opgebouwd.

„Bij het persoonlijk gebruik van Sanatogen
ondervond ik een verhoogde activiteit en
vergroot uithoudingsvermogen“,
schrijft Dr. J. HOORWEG te Hilversum.

Begin nog heden Sanatogen te nemen. Reeds binnen en-
kele weken zult gij U energiever en krachtiger gevoelen.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel

Verkrijgbaar in alle Apotheken en Drogisterijen vanaf f 1,— p. bus

DE PRIJS

alleen zegt niets en toch... behoeft een GOEDE PIANO niet duur te zijn. — Wij zijn specialiteiten en vakkundigen op het gebied van piano- en orgelhandel. — Wij kunnen U een zeer mooi instrument leveren voor zoo laag mogelijke prijs. — Vraagt eens zonder verplichting modellen en prijs aan.

Y P M A

LANGESTRAAT 69 — ALKMAAR

RUIME KEUZE IN:

Theepotmandjes	Zomerwaaiertjes
Vruchtenbowls	Waterstellen
Vruchtenkopjes	Limonadeglasjes
Fruitmestjes	Limonadekannen
Ijs- of Slagroomcoupes	enz. vindt ge bij

H. BOSSERT & ZOON

HUIGBROUWERSTRAAT 11 - ALKMAAR

GRAVEER- EN REPARATIE-INRICHTING.

Fa. A. SCHIPPER Wz.

ZAANDAM, Westzijde 5

TELEFOON 133

PIANO- en ORGELHANDEL

Levering van elk gewenscht fabrikaat onder garantie.

Mede voorradig gebruikte instrumenten w.o. prachtige Duitse kruissnarige pianos voor slechts f 290.-

Vertrouwen en voordelig adres voor het verzetten en schoonmaken van uw oude familiejuwelen.

JOH. GROOT, Kerksteeg 16, Hoorn

Diamantzetter, Goudsmid, Taxateur.

Inkoop en inruilen van oud Diamant, Goud, Zilver en Bloedkoralen tegen de waarde. — Overal te ontbieden

Wij hebben speciaal Broodbakkerij

Bij ons wordt dan ook aan alle broodsoorten de meeste zorg besteed. — Oordeelt U zelf.

Bertus Goes, firma Joh. Goes & Zoon

Electrische luxe Broodbakkerij

Huigbrouwerstraat 14 - Alkmaar - Telef. 531

N.V. Stoomzuivelfabriek en Melkinrichting

„CONCORDIA”

Schoolstraat 1-2 - ALKMAAR - Telefoon 424

VRAAGT ONZE

Gesteriliseerde Koffie- en Slagroom

Bijzonder geschikt voor Hotels en Pensions en blijft minstens twee maanden goed.

Verkrijgbaar in flesschen van plm. 120 en 400 gram
Zeer concurrerende prijs!
Waar niet verkrijgbaar worden wederverkopers gezocht.

Vraagt onze Melk-Yoghurt

Wordt dikwijls door H.H. Doctoren aanbevolen

Bespeel het
Monopole-biljart

in

„Café van Buren”

St. Maartensvlotbrug

Fabrikant:

P. BRUIN

Spoorstraat 42, Alkmaar

VRAAGT
UW WINKELIER

10 STUKS 30 CT.

Voor de
Zuivelbereiding?

Anijszaad, Komijnzaad, Salpeter, Kaasolie enz. enz. in prima kwaliteit verkrijgbaar bij

J. GROOT Chrz.

Drogist

Turfhaven 42 - Telef. 267

HOORN.

MOOI EN NIET DUUR

zijn twee tegenstrijdigheden, welke de

Firma

H. Schoonhoven & Zn.

Woninginrichting

Langestraat 100 - Alkmaar

heeft gecombineerd.

JAN PIETERZ. COEN

KWALITEITS SIGAREN

P. KAAG Antz. - HOORN

GUUS KLÜNNEN - ALKMAAR

LAAT 143, HOEK KREBBESTEEG

Rijwielen, Naaimachines, Gramofoons, Kinderwagens

Burgers E. N. R. Rijwielen vanaf 69 gulden

Ook op gemakkelijke betalingscondities

Vakkundige Reparatie-Inrichting

RINGERS' CHOCOLADE-BONBONS

Amstelbieren

en

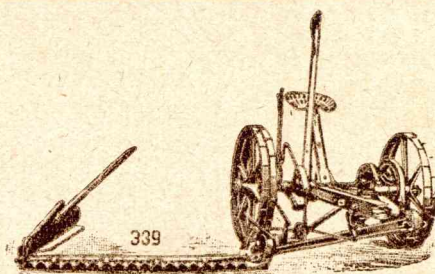
Otter's Limonades

munten uit in kwaliteit en fijne smaak

Aanbevelend,

Wed. J. Otter - Alkmaar

Electr. Limonadefabriek - Telefoon 14

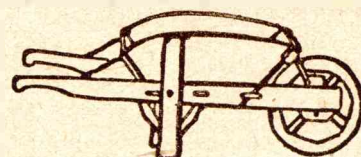

DEERING-

Maaimachines, Hooivorken
Hooischudders, benevens onder-
deelen. Levering uit voorraad

BERENDS & Co., SCHAGEN

LAGE PRIJZEN

Kruiwagens

en

Polderwagens

Alleen je adres:

Electrische Houtwaren Fabriek J. Groenhart, Purmerend

SCHRIJFMACHINES

AANGEBODEN WEGENS INRUILING:

Royal Standard No. 10, als nieuw, volle garantie f 175.-

Remington No. 10, pracht machine, volle garantie f 145.-

Kappel f 70.-, Urania f 110.-, Hammond f 35.-

Underwood, Model 3/12, demonstratie machine volle garantie f 225.-

Corona Reisschrijfmachine, splinternieuw volle garantie f 125.-

Underwood - Portable (2 modellen) f 200.- en f 175.-

Schrijfmachine-tafels, massief eiken f 17.50

Vraagt demonstratie zonder eenige verplichting.

Van Puffen & Oorfmeijer, Alkmaar

Payglop 18 - UNDERWOOD-AGENTEN - Telef. 658 en 344

WILT U ZICH EEN PIANO OF ORGEL AAN-
SCHAFFEN, OF UW OUDE IN-
STRUMENT INRUILEN VOOR EEN
NIEUW, WENDT U DAN TOT

„LA VITA NUOVA”

(HET NIEUWE LEVEN)

PIANO- en

ORGELHANDEL

H. W. FLENTROP

WESTZIJDE 57, ZAANDAM

„WAAROM JUIST DAAR?”

„Omdat men dan ZEKER is een
GOED en BETROUWBAAR
instrument te bekomen, het beste
wat er te verkrijgen is tegen de
laagst mogelijke prijs. Nieuwe
Piano's reeds vanaf f 560.-. Vol-
ledige garantie. Franco levering
door geheel Noord-Holland. Steeds
goede 2de hands instrumenten
voorradig. Ook voor stemmen en repareren is
„LA VITA NUOVA” het aangewezen adres.”

De Alimondageneeswijze over-
treft de verwachting, zoowel voor
behandeling van Asthma, Bron-
chitis, als andere ziektegevallen.
Galsteenen worden in 24 uur,
zonder operatie, zonder schade
voor 't gestel verwijderd. Vraag
direct gratis inlichtingen aan C.
M. STOLP, specialist bedrijfsleider
Galv. Stroom-inr. Kantoor J. M.
Kemperstraat 56² A'dam, of kom
zelf 's Maandags 10-12 Hotel van
Gelder, Singel 6, Amsterdam.

Koopt een **L. F. B.**
Gasfornuis
of
Gascomfoor

dat zijn immers de beste

CORN. J. DECKERS

GR. NOORD 111 - HOORN

Aardenburg's Groothandel in Rook-Artikelen

Vraagt bij mij de bekende WINZO en CLOVENIER Sigaren. Levering tegen de prijzen welke de fabriek noteert

JULIANA STRAAT 36 - ALKMAAR

Spaart Jubileum-Bons!

Voor elke zes Jubileum-Bons van Ranja, Mokka-C.P., Advokaat-C.P. en andere C.P.-dranken ons toegezonden, ontvangt de particuliere gebruiker gratis: **DRIE FIJNE OPTISCHE RANJA-GLAASJES**

Ranja FABRIKANTE
EENIGE 1867 N.Y.C. POLAK GEN GRONINGEN 1927

Voor Helder en Omstreken is „Corona” Sluisdijkstraat 47 Telefoon 216 het juiste adres voor al uw Bloemwerken Beleefd aanbevelend. Jac. v. Koningsbruggen Telefoon 216

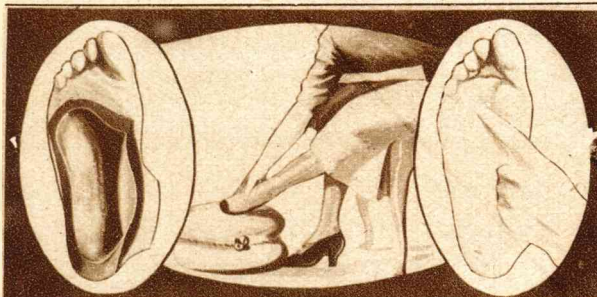
DAMES! WILT U EEN **CHIQUE HOED** EN IETS APARTS, KOOP DAN BIJ **WED. E. G. WAGENAAR** SCHOUTENSTRAAT 16 — ALKMAAR

CHATILLON Schoutenstr. 10 - Alkmaar - Tel. 1061 Het voordeligste adres voor **NIEUW SCHOENWERK** Ook voor reparatie!

Gascomforen - Gasfornuizen met aluminium-brander vindt U in **Ijspeert's Ijzermagazijn** Ritsevoort - Alkmaar

S. HUIBERTS WAGENMAKERSTRAAT 12 - TELEF. 1082 **ALKMAAR** VERHUIZINGEN EN TRANSPORTEN Speciaal ingericht voor Veetransporten

De tijd is daar voor **Inmaakboter** Wij zijn speciaal in dit artikel. Prima kaas — T. B. C.-vrije melk **S. Kapteijn** Kennemerstraatweg 76 - Alkmaar

Doen Uwe Voeten pijn?

Wij onderzoeken uwe voeten gratis en garanderen afdoende hulp door correcte toepassing van **Dr. Scholl's** systeem van voetbehandeling

Bernard Elias Leidschestraat 51 - Tel. 44016

Verzorgt uwe voeten

Eerste klas zaak in **Sanitaire Artikelen**

Bad en Geyser, compleet f 140.— Lood- en Zinkwerker, Leidekker Aanleg van Gas- en Waterleiding

A. J. COPPENS

Verdronkenoord C 92, Tel. 192, Alkmaar

H.H. BAKKERS!

Hebt gij iets nodig voor Uw winkel-inventaris of bakkerij, **bezoekt** dan de **toonkamer** van

N. C. BRUIN

Prins Hendrikstraat 34 - Alkmaar waar alle machinerieën in werking te zien zijn.

Gebrek aan succes in zaken? Probeer het eens met een advertentie in „De Stad”!

DAGELIJKS ONTVANGEN WIJ NIEUWE ZENDINGEN MODERNE

DAMES- EN KINDERCONFECTIE DAMES HOEDEN JAPONSTOFFEN

Wij blijven toonaangevend voor DE GROOTSTE KEUZE DE NIEUWSTE MODELLEN DE LAAGSTE PRIJZEN

M. Meijer & Zoon Langestraat 3-5-9-11 - Alkmaar

Kennemer Hotel Café-Restaurant

Modernste en gezelligste gelegenheid van Beverwijk en Omstreken Eenige gelegenheid voor groote gezelschappen.

N. V. v. h. M. Witkamp Beverwijk - Stationsplein - Telef. 2227 **Official Ford-Dealer**

Koopt uitsluitend Boter voorzien van nevenstaand **Rijksmerk**.

Alleen dit merk garandeert U de onvervalstheid

TRIPLEXHOUT

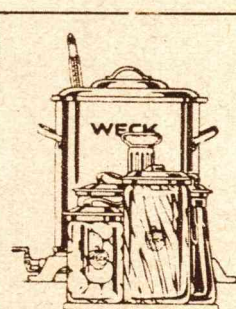
Elzen, Berken, Okoumé Eiken en Grenen Triplex Leverbaar in diverse maten en dikten. Concurrerende prijzen.

N.V. A. Meiboom's Handel-Mij Kant. en Mag.: Oudegracht D 26-40 — Telefoon 84 - Alkmaar —

ROOKT TABAK VAN OUDS „t ZIJPER WAPEN” P. BERKHOUT DIJK 1 - ALKMAAR

N.V. Schager Houthandel Telefoon 86 - Schagen

Radiomasten 10 tot 15 Meter Vlakke en asbest-cement golfplaten Triplex - Lijstwerk

WECKEN

is het steriliseeren van groenten, fruit, vleesch, enz. met het toestel en in de glazen der firma **WECK**, waarvan het woord „wecken” is afgeleid. Ter voorkoming van teleurstelling lette men echter vooral op het merk

T. van Vliet Ridderstr. 11 - Alkmaar

Het aangewezen adres voor een **prima sigaar**. Vraagt ons seriemerk **Staatsraad en Regal** Deze sigaren zijn subliem.

ORGELS met registers vanaf f 75.— **PIANO'S** Momenteel vanaf f 180.— Kunstspel piano, billijke prijs. **J. SAKES** Speciale Orgelhandel. Kanaalstraat 90 - Amsterdam. Langdurige garanties.

Tooneeldecoraties — Reclames —

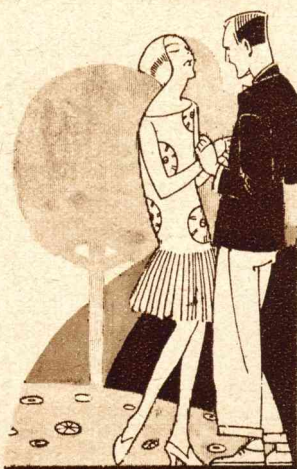
Vraagt prijs en schetsen **Theo Groothuizen** Alkmaar - Hekelstraat Telefoon 895

Voor prima groenten en fruit bij: **W. de Leeuw** Fnidsen 76 - Alkmaar Telefoon 750

Speciaal adres voor **Opperdoeser Aardappelen**.

Vraagt dit merk

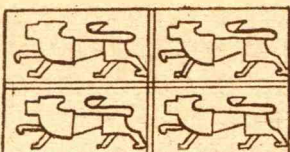

ALS 'T VROUWTJE VRAAGT!

Als 't vrouwtje kleding voor zich en de kleintjes vraagt, denk dan aan ons. Onze afdeling Kleding verheugt zich in een steeds stijgenden omzet. Dit vindt zijn oorzaak in onze doeltreffende handelspolitiek, namelijk doordat wij Kleding van prima stoffen en snit verkopen, die in prijs en afwerking kan wedijveren met hetgeen elders contant wordt verkocht. Wees wijs

SPREEK MET WINTER EN 'T KOMT IN ORDE

A. WINTER EN Co. - AMSTELSTR. 24-26 - TEL. 43545

NIEUW-JUTO-LOTEN

VEREENIGING NEDERLANDSCHE NIJVERHEIDSTENTOONSTELLING 1928

RAAD VAN BEHEER:

Mr. Dr. J. Wytema, Burgemeester van Rotterdam, Eerevoorzitter; Mr. Walter F. C. Baars; D. G. van Beuningen; Mr. M. Burgerhout; J. Brautigam; H. H. van Dam A.Czn.; H. Diemer; Mr. Jacq. Dutilh; F. N. Gaanderse (Algemeen Secretaris); Ed. M. Goossens; L. de Groot; Mr. Joh. Havelaar; B. C. D. Hanegraaff (Algemeen Voorzitter); M. H. van Hertzfeld; A. P. van Hoey-Smith; Mr. J. J. Krantz; Mr. Dr. H. J. D. van Lier; Ph. Mees; J. W. Oster; A. A. Baron Sweerts de Landas Wyborgh; Mr. A. Th. Peiffer Jr.; J. Ruys; J. Rijperda Wierdsma; Jan Schilt-huis; A. H. Sirks; J. Verheul Dzn.; Mr. J. A. de Visser; G. Vluc en Mr. W. J. Vogel (Alg. Penn.)

Ten behoeve van de „Nederlandsche Nijverheids-tentoonstelling 1928“, te houden in Rotterdam, van Mei-Augustus 1928, zal een

GROOTE VERLOTING

Goedgekeurd bij Kon. Besl. van 19 Febr. 1927 No. 16.

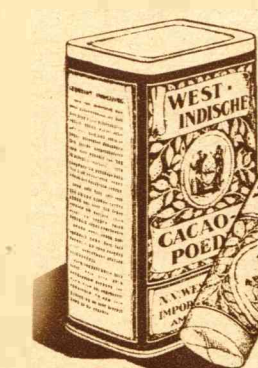
plaats hebben. Uitgegeven worden 50.000 loten à f 10.—, met kans op de onderstaande prijzen:

een onroerend goed naar keuze van den winnaar, ter waarde van	f 25.000.—
twee luxe automobielen, elk ter waarde van	„ 10.000.—
een auto-mobil ter waarde van	„ 5000.—
een motorboot ter waarde van	„ 5000.—
drie automobielen, elk ter waarde van	„ 2500.—
een schilderij ter waarde van	„ 1000.—
twee motorrijwielen, elk ter waarde van	„ 1000.—
twee piano's, elk ter waarde van	„ 1000.—
twee piano's, elk ter waarde van	„ 500.—
vijf schilderijen, elk ter waarde van	„ 500.—
vijf kunstvoorwerpen, goud- of zilvermidswerk of bijouerieën, elk ter waarde van	„ 500.—
zes en twintig kunst- of gebruiksvoorwerpen, elk ter waarde van	„ 250.—
vijftig kunst- of gebruiksvoorwerpen, elk ter waarde van	„ 100.—
honderd kunst- of gebruiksvoorwerpen, elk ter waarde van	„ 50.—
duizend kunst- of gebruiksvoorwerpen, elk ter waarde van	„ 10.—

De gelden voor den aankoop der prijzen zijn gedeponeerd bij de Fa. R. Mees & Zn., Rotterdam. Alle Kunst- en Gebruiksvoorwerpen kunnen door den winnaar worden gekocht bij een door hem zelf te bepalen winkelier, mits deze lid is van de plaatselijke Middenstandsvereniging aangesloten bij den Nederlandschen Middenstandsbond. Loten zijn verkrijgbaar tegen inzending van f 10.— bij Bureau Nederl. Middenstandsbond, Noordeinde 35, 's-Gravenhage, (Post-rekening 127277). Voor Rotterdam: Bureau Handel en Nijverheid, Jonker-fransstraat 52. (Postrekening 47801).

**STEUNT DE NEDERLANDSCHE NIJVERHEIDSTENTOONSTELLING
KOOPT 'N NENIJO-LOT.**

**HOUDERS VAN LOTEN HEBBEN GEDURENDE EEN MAAND
RECHT VAN TOEGANG TOT DE TERREINEN EN LUNAPARK**

**N.V. WEST-INDISCHE
IMPORT-COMPAGNIE**

Amsterdam

**WEST-INDISCHE
CHOCOLADE**
(om te eten)

DEZE CHOCOLADE, MET DEN NATUURLIJKEN GEURIGEN
SMAAK VAN DE FINESTE CACAO-BOONEN, BEZIT EEN
VOLLENDENDEN Smaak, EN VERVOLGEND GEDROOGD, ZIJN
AAN TE RIJVEN IN DE SPIEGEL-POEDER.

N.V. WEST-INDISCHE IMPORT-COMPAGNIE, AMSTERDAM

WEST-INDISCHE IMPORT-COMPAGNIE, AMSTERDAM

WEST-INDISCHE IMPORT-COMPAGNIE, AMSTERDAM

WEST-INDISCHE IMPORT-COMPAGNIE, AMSTERDAM

WEST-INDISCHE IMPORT-COMPAGNIE, AMSTERDAM

Waarom zou ik
buitenlandsche
tandpasta
gebruiken?

NIVA
is zeker zoo goed
en voordeeltiger

DR. H. MANNING'S
Pharm. Chem. Fabriek
DEN HAAG

Prettig Gezelschap

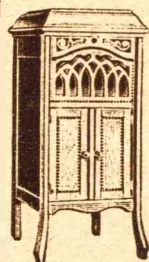

Eischt Boldoöl
op elk etiket

op Uw wandeling, gezelschap
dat U steeds meer waardeert, is
Eau de Cologne Boldoöl.

Zij bevrijdt U van stof, geeft
heerlijke verkoeling en kal-
meert de zenuwen. Zij houdt
U frisch en opgewekt en ver-
hoogt het genot dat Uw wan-
deling biedt.

Eau de Cologne
Boldoöl 1715

The American Worldtophone

(als tekening)

De wereld kent geen betere, met
20 nummers (10 platen)
f 5.— per maand.

Vraagt gramophooncatalogus No. 167
Elk goed bekend fabrikaat wordt in
Huurkoop geleverd.

Model A
f 100,—

N.V. HEES & Co, Delft
Fabriek van Muziekinstrumenten

**Een frissche Adem is
heel wat
waard!**

Werkelijk goede verkoopsters weten dit wel
en besteden dus niet alleen aan hun uiterlijk
de meeste zorg.

Behalve welverzorgde kleding is een mooi
gebit en een rissche adem voor een ieder
die veel met publiek om moet gaan, van
onschatbare waarde.

WRIGLEY's P.K.-Kauwbonbons bewijzen
hierbij de beste diensten!

HH-19

WRIGLEY'S

AMBACHTS- EN HANDELS- ONDERWIJS PER BRIEF

VOOR: Timmerl., metsel., smid-bankw., schilder, meubelm., chauffeur-monteur,
wagenmaker, machinist, loodgieter, verwarmingstechn., electrotechn.,
werktuigk., bouwkunde, koeltechn., alles met berekeningen.
VOOR: Boekh., handelscorresp., Fransch, Duitsch, Engelsch, Opl. alle examens,
ook voor kommissie, politiedipl. en onderwijzer. Prosp. en profies gratis.
ITMO, Amsterdam, P. C. Hooftstraat 125 j.

Purwol geneest en verfraait de Huid